

LEGE nr. 365 din 15 septembrie 2004

pentru ratificarea Conventiei Natiunilor Unite impotriva coruptiei, adoptata la New York la 31 octombrie 2003

EMITENT: PARLAMENTUL

PUBLICAT IN: MONITORUL OFICIAL nr. 903 din 5 octombrie 2004

Parlamentul Rom?niei adopta prezenta lege.

ART. 1

Se ratifica Conventia Natiunilor Unite impotriva coruptiei, adoptata la New York la 31 octombrie 2003, semnata de Rom?nia la Merida la 9 decembrie 2003.

ART. 2

(1) Cu ocazia depunerii instrumentului de ratificare, ?n baza art. 46 pct. 13 din conventie, se notifica depozitarului urmatoarele:

a) cererile de asistenta judiciara din faza de cercetare si urmarire penala vor fi adresate Parchetului de pe l?nga Inalta Curte de Casatie si Justitie;

b) cererile de asistenta judiciara din faza de judecata si de executare a pedepsei vor fi adresate Ministerului Justitiei.

(2) De asemenea, ?n conditiile mentionate la alin. (1), se notifica depozitarului urmatoarele:

- cererile de extradare si cererile privind transferarea persoanelor condamnate vor fi adresate Ministerului Justitiei.

Aceasta lege a fost adoptata de Parlamentul Rom?niei, cu respectarea prevederilor art. 75 si ale art. 76 alin. (2) din Constitutia Rom?niei, republicata.

PRE?EDINTELE CAMEREI DEPUTA?ILOR
VALER DORNEANU

p. PRE?EDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TARACILA

Bucuresti, 15 septembrie 2004.

Nr. 365.

CONVEN?IA NA?IUNILOR UNITE IMPOTRIVA CORUPTIEI*)

*) Traducere.

PREAMBUL

Statele parti ale prezentei Conventii,
preocupate de gravitatea problemelor pe care le pune coruptia si de amenintarea pe care aceasta o constituie pentru stabilitatea si siguranta societatilor, subminand institutiile si valorile democratice, valorile etice si justitia si compromitand dezvoltarea durabila si statul de drept,

preocupate în egala măsură de legăturile existente între corupție și celelalte forme ale criminalității, în special criminalitatea organizată și criminalitatea economică, inclusiv spălarea banilor,

preocupate, pe de altă parte, de faptul că problemele de corupție care poartă asupra unor bunuri considerabile, pot reprezenta o parte substanțială a resurselor statelor, și care amenință stabilitatea politică și dezvoltarea durabilă a acestor state,

convinse că fenomenul corupției nu mai este o problemă locală, ci un fenomen transnațional care lovește toate societățile și toate economiile, ceea ce face esențială cooperarea internațională, pentru a o preveni și pentru a o opri,

convinse în egala măsură că o abordare globală și multidisciplinară este necesară pentru a preveni și combate eficient corupția,

convinse, pe de altă parte, că oferirea de asistență poate contribui într-o manieră importantă la prevenirea și combaterea eficace a corupției, inclusiv prin întărirea capacității și instituțiilor statului,

convinse de faptul că dobândirea ilicită a bogățiilor personale poate fi deosebit de dăunătoare instituțiilor democratice, economiilor naționale și statului de drept,

hotărâte să prevină, să descopere și să descurajeze în mod eficient transferurile internaționale de bunuri dobândite ilicit și să consolideze cooperarea internațională în recuperarea de bunuri,

recunoscând principiile fundamentale ale respectării garanțiilor prevăzute de lege în procedurile penale și în procedurile civile sau administrative privind recunoașterea drepturilor de proprietate,

fiind conștiente de responsabilitatea ce revine statelor de a eradica acest flagel și că acestea trebuie să coopereze între ele, cu sprijinul și participarea persoanelor și grupurilor care nu aparțin sectorului public, cum ar fi societatea civilă, organizațiile neguvernamentale și comunitățile de persoane, pentru că eforturile lor în acest domeniu să fie eficiente,

având în egala măsură conștiința principiilor bunei gestiuni a afacerilor publice și a bunurilor publice, de echitate, de responsabilitate și de egalitate în fața legii, precum și de necesitate a păstrării integrității și favorizării unei culturi de refuz al corupției,

salutând lucrările conduse de Comisia pentru prevenirea criminalității și pentru justiție penală și de Biroul Națiunilor Unite împotriva drogurilor și criminalității pentru a combate corupția,

amintind lucrările conduse în acest domeniu de alte organizații internaționale și religioase, mai ales activitățile Consiliului de Cooperare Vamală (numit și Organizația Mondială a Vămilor), Consiliului European, Ligii Statelor Arabe, Organizației de Cooperare și Dezvoltare Economică, Organizației Statelor Americane, Uniunii Africane și Uniunii Europene,

luând act cu satisfacție de instrumentele multilaterale de prevenire și combatere a corupției, precum, între altele, Convenția interamericană împotriva corupției, adoptată de Organizația Statelor Americane la 29 martie 1996, Convenția privind combaterea corupției implicând funcționari ai comunităților europene sau funcționari ai statelor membre ale Uniunii Europene, adoptată de Consiliul Uniunii Europene la 26 mai 1997, Convenția privind combaterea corupției agenților publici străini în tranzacțiile comerciale internaționale, adoptată de Organizația de Cooperare și Dezvoltare Economică la 21 noiembrie 1977, Convenția penală privind corupția, adoptată de

Comitetul Ministrilor Consiliului Europei la 27 ianuarie 1999, Conventia civila privind coruptia, adoptata de Comitetul de Ministri al Consiliului Europei la 9 septembrie 1997, si Conventia de prevenire si combatere a coruptiei, adoptata de sefi de stat si de guvern ai Uniunii Africane la 12 iulie 2003,

salutand, de asemenea, intrarea în vigoare la 29 septembrie 2003 a Conventiei Natiunilor Unite impotriva criminalitatii transnationale organizate, au convenit cele ce urmeaza:

CAP. I

Dispozitii generale

ART. 1

Obiect

Prezenta conventie are ca obiect:

- a) promovarea si consolidarea masurilor în scopul prevenirii si combaterii coruptiei în modul cel mai eficient;
- b) promovarea, înlesnirea si sprijinul cooperarii internationale si asistentei tehnice în scopul prevenirii coruptiei si al luptei impotriva acesteia, inclusiv recuperarea de bunuri;
- c) promovarea integritatii, responsabilitatii si buneii gestiuni a afacerilor publice si a bunurilor publice.

ART. 2

Terminologie

În sensul prezentei conventii:

a) prin agent public se înțelege: (i) orice persoana care detine un mandat legislativ, executiv, administrativ sau judiciar al unui stat parte, care a fost numita ori aleasa, cu titlu permanent sau temporar, care este remunerata ori neremunerata, si oricare ar fi nivelul sau ierarhic; (ii) orice persoana care exercita o functie publica, inclusiv pentru un organism public sau o întreprindere publica, ori care presteaza un serviciu public, asa cum acesti termeni sunt definiti în dreptul intern al statului parte si aplicati în domeniul pertinent al dreptului acestui stat; (iii) orice persoana definita ca "agent public" în dreptul intern al unui stat parte. Totusi, în scopurile anumitor masuri specifice prevazute în cap. II al prezentei conventii, prin agent public se poate înțelege orice persoana care exercita o functie publica sau care presteaza un serviciu public, asa cum acesti termeni sunt definiti în dreptul intern al statului parte si aplicati în domeniul pertinent al dreptului acestui stat;

b) prin agent public strain se înțelege orice persoana care detine un mandat legislativ, executiv, administrativ sau judiciar al unei tari straine, care a fost numita sau aleasa, si orice persoana care exercita o functie publica pentru o tara straina, inclusiv pentru un organism public sau o întreprindere publica;

c) prin functionar al unei organizatii internationale publice se înțelege un functionar international sau orice persoana autorizata de o astfel de organizatie sa actioneze în numele ei;

d) prin bunuri se înțelege orice tip de bun, corporal sau incorporal, mobil ori imobil, tangibil sau intangibil, precum si actele juridice ori documentele atestând proprietatea acestor bunuri sau drepturile referitoare la acestea;

e) prin produs al infractiunii se ?ntelege orice bun provenit direct sau indirect din sav?rsirea unei infractiuni ori obtinut direct sau indirect din sav?rsirea unei infractiuni;

f) prin blocare sau sechestrul se ?ntelege interdictia temporara a transferului, conversiei, dispozitiei ori circulatiei bunurilor sau faptul de a fi asumat temporar paza ori controlul de bunuri pe baza unei hotar?ri a unei instante judecatoresti sau a unei alte autoritati competente;

g) prin confiscare se ?ntelege deposedarea permanenta de bunuri pe baza unei hotar?ri a unei instante judecatoresti sau a unei alte autoritati competente;

h) prin infractiune principala se ?ntelege orice infractiune ?n urma careia rezulta un produs care este susceptibil de a deveni obiectul unei infractiuni definite la art. 23 din prezenta conventie;

i) prin livrare supravegheata se ?ntelege metoda care consta ?n permiterea iesirii de pe teritoriul, trecerii prin teritoriul sau intrarii pe teritoriul unuia ori mai multor state, a unor expedieri ilicite sau suspecte de a fi ilicite, sub controlul autoritatilor competente ale acestor state, ?n vederea anchetarii unei infractiuni si identificarii persoanelor implicate ?n sav?rsirea acesteia.

ART. 3

Domeniul de aplicare

1. Prezenta conventie se aplica, ?n conformitate cu dispozitiile sale, prevenirii coruptiei, anchetelor si urmaririlor privind coruptia, precum si blocarii, sechestrului, confiscarii si restituirii produsului provenind din infractiunile prevazute ?n conformitate cu prezenta conventie.

2. In scopurile aplicarii prezentei conventii nu este necesar, ?n afara dispozitiilor contrare, ca infractiunile stabilite conform acesteia sa cauzeze o dauna sau un prejudiciu patrimonial statului.

ART. 4

Protectia suveranitatii

1. Statele parti ?si executa obligatiile decurg?nd din prezenta conventie ?ntr-un mod compatibil cu principiile egalitatii suverane si integritatii teritoriale a statelor si cu principiul neamestecului ?n afacerile interne ale altor state.

2. Nici o dispozitie a prezentei conventii nu abilitaza un stat parte sa exercite asupra teritoriului unui alt stat o competenta si functiuni care sunt exclusiv rezervate autoritatilor acestui alt stat de catre dreptul sau intern.

CAP. II

Masuri preventive

ART. 5

Politici si practici de prevenire a coruptiei

1. Fiecare stat parte elaboreaza si aplica sau are ?n vedere, conform principiilor fundamentale ale sistemului sau juridic, politici de prevenire a coruptiei eficiente si coordonate care favorizeaza participarea societatii si care reflecta principiile de stat de drept, buna gestiune a problemelor politice si bunurile publice, de integritate, transparenta si responsabilitate.

2. Fiecare stat parte se straduiește sa puna la punct si sa promoveze practici eficiente pentru prevenirea coruptiei.

3. Fiecare stat parte se străduiește să evalueze periodic instrumentele juridice și măsurile administrative pertinente pentru a determina dacă acestea sunt corespunzătoare pentru a preveni și combate corupția.

4. Statele parte colaborează, conform principiilor fundamentale ale sistemului lor juridic, între ele și cu organizațiile regionale și internaționale, pentru a promova și a pune la punct măsurile prevăzute în prezentul articol. În cadrul acestei colaborări ele pot participa la programe și proiecte internaționale care urmăresc prevenirea corupției.

ART. 6

Organismul sau organismele de prevenire a corupției

1. Fiecare stat parte face astfel încât, conform principiilor fundamentale ale sistemului sau juridic, să existe unul sau mai multe organisme, după cum convine, însărcinate să prevină corupția prin mijloace precum:

a) aplicarea politicilor prevăzute la art. 5 din prezenta convenție și, dacă este cazul, supervizarea și coordonarea acestei aplicări;

b) sporirea și difuzarea informațiilor privind prevenirea corupției.

2. Fiecare stat parte acordă organismului sau organismelor menționate la paragraful 1 al prezentului articol independența necesară, conform principiilor fundamentale ale sistemului sau juridic, pentru a permite exercitarea eficientă a funcțiilor lor la adăpost de orice influență nedorită. Resursele materiale și personalul specializat necesar, precum și formarea de care acest personal poate avea nevoie pentru a-și exercita funcțiile trebuie să le fie furnizate.

3. Fiecare stat parte comunică secretarului general al Organizației Națiunilor Unite numele și adresa autorității sau autorităților susceptibile de a acorda asistență altor state parte în stabilirea și aplicarea măsurilor specifice de prevenire a corupției.

ART. 7

Sectorul public

1. Fiecare stat parte se străduiește, dacă este cazul și conform principiilor fundamentale ale sistemului sau juridic, să adopte, să mențină și să consolideze sisteme de recrutare, de angajare, de încurajare a fidelității, de promovare și de pensionare a funcționarilor și, dacă este cazul, a altor agenți publici nenumiți, care:

a) se bazează pe principiile de eficiență și de transparență și pe criterii obiective, precum meritul, echitatea și aptitudinea;

b) cuprind proceduri corespunzătoare pentru a selecta și pentru a forma persoanele numite să ocupe posturi publice considerate ca fiind în mod special expuse la corupție și, dacă este cazul, pentru a asigura o rotație pe aceste posturi;

c) favorizează o remunerație corespunzătoare și bareme de tratament echitabile, ținând seama de nivelul de dezvoltare economică a statului parte;

d) favorizează oferta de programe de educare și de formare care să le permită să-și îndeplinească corect, onorabil și adecvat funcțiile și să beneficieze de o formare specializată corespunzătoare care să-i sensibilizeze mai mult la riscurile corupției inerente exercitării funcțiilor lor. Aceste programe pot face referire la codurile și normele de conduită aplicabile.

2. Fiecare stat parte are în vedere, de asemenea, să adopte măsuri legislative și administrative corespunzătoare, compatibile cu obiectivele prezentei convenții și conforme cu principiile fundamentale ale dreptului său intern, cu scopul de a determina criterii pentru candidatură și alegerea la un mandat public.

3. Fiecare stat parte are în vedere, de asemenea, să adopte măsuri legislative și administrative corespunzătoare, compatibile cu obiectivele prezentei convenții și conforme cu principiile fundamentale ale dreptului său intern, cu scopul de a spori transparența finanțării candidaturilor la un mandat public electiv și, eventual, a finanțării partidelor politice.

4. Fiecare stat parte se străduiește, conform principiilor fundamentale ale dreptului său intern, să adopte, să mențină și să consolideze sisteme care să favorizeze transparența și să prevină conflictele de interese.

ART. 8

Codurile de conduită ale agenților publici

1. Pentru a lupta împotriva corupției, fiecare stat parte încurajează în mod special integritatea, cinstea și răspunderea agenților publici, conform principiilor fundamentale ale sistemului său juridic.

2. În particular, fiecare stat parte se străduiește să aplice, în cadrul propriilor sisteme instituționale și juridice, coduri sau norme de conduită pentru exercitarea corectă, onorabilă și corespunzătoare a funcțiilor publice.

3. Pentru aplicarea dispozițiilor prezentului articol, fiecare stat parte ia act, dacă este cazul și conform principiilor fundamentale ale sistemului său juridic, de inițiativele pertinente ale organizațiilor regionale, interregionale și multilaterale, precum Codul internațional de conduită al agenților funcției publice, anexa la Rezoluția nr. 51/59 a Adunării generale din 12 decembrie 1996.

4. Fiecare stat parte are în vedere, de asemenea, conform principiilor fundamentale ale dreptului său intern, să aplice măsuri și sisteme de natură să înlesnească semnalarea prin agenții publici ai autorităților competente a actelor de corupție despre care au luat cunoștința în exercitiul funcțiilor lor.

5. Fiecare stat parte se străduiește, dacă este cazul și conform principiilor fundamentale ale dreptului său intern, să aplice măsuri și sisteme care să-i oblige pe agenții publici să declare autorităților competente toate activitățile exterioare, orice ocupație, orice plasamente, orice bunuri și orice dar sau avantaj substanțial din care ar putea rezulta un conflict de interese cu funcțiile lor de agent public.

6. Fiecare stat parte are în vedere să ia, conform principiilor fundamentale ale dreptului său intern, măsuri disciplinare sau alte măsuri care se dovedesc a fi necesare împotriva agenților publici care încalcă codurile ori normele instituite în baza prezentului articol.

ART. 9

Achizițiile publice și gestiunea finanțelor publice

1. Fiecare stat parte ia, conform principiilor fundamentale ale sistemului său juridic, măsurile necesare pentru a stabili un sistem corespunzător de achiziții publice care să se bazeze pe transparența, concurența și criteriile obiective pentru luarea de decizii și care, între altele, să fie eficiente pentru prevenirea corupției. Aceste sisteme, pentru aplicarea cărora se poate ține seama de valoricadru, prevăd mai ales:

a) difuzarea publică a informațiilor privind procedurile de achiziții publice și contracte, aici fiind cuprinse informațiile despre apelurile de oferte și de informare corespunzătoare asupra atribuirii de contracte, fiind lăsat suficient timp potențialilor ofertanți pentru a stabili și înscrie oferta lor;

b) stabilirea anterioara a conditiilor de participare, inclusiv criteriile de selectie si de atribuire, si regulile apelurilor de oferte si publicarea lor;

c) folosirea criteriilor obiective si predeterminate pentru luarea de decizii privind achizitiile publice, cu scopul de a facilita verificarea ulterioara a aplicarii corecte a regulilor sau procedurilor;

d) un sistem de recurs intern eficient, inclusiv un sistem de apel eficient, care sa garanteze exercitiul cailor de atac ?n cazul ?ncalcarii regulilor sau procedurilor stabilite conform prezentului paragraf;

e) daca este cazul, masuri pentru a reglementa problemele care afecteaza personalul ?nsarcinat cu achizitiile publice, cum ar fi: obligatia unei declaratii de interes pentru anumite achizitii, proceduri de selectie a personalului respectiv si obligatii ?n materie de formare.

2. Fiecare stat parte ia, conform principiilor fundamentale ale sistemului sau juridic, masurile corespunzatoare pentru a promova transparenta si responsabilitatea ?n gestiunea finantelor publice. Aceste masuri cuprind, ?n special:

a) proceduri de adoptare a bugetului national;

b) comunicarea ?n timp util a cheltuielilor si a veniturilor;

c) un sistem de norme de contabilitate si audit si de control de gradul doi;

d) sisteme eficiente de gestiune a riscurilor si de control intern; si

e) daca este cazul, masuri corective ?n cazul ne?ndeplinirii exigentelor prezentului paragraf.

3. Fiecare stat parte ia, conform principiilor fundamentale ale dreptului sau intern, masurile civile si administrative necesare, pentru a proteja integritatea registrelor si declaratiilor contabile, evidentelor financiare sau a altor documente privind cheltuielile si veniturile publice si pentru a impiedica falsificarea.

ART. 10

Informarea publicului

?in?nd seama de necesitatea luptei impotriva coruptiei, fiecare stat parte ia, conform principiilor fundamentale ale dreptului sau intern, masurile necesare pentru a spori transparenta administratiei sale publice, inclusiv ?n ceea ce priveste organizarea, functionarea si procesele decizionale, daca este cazul. Aceste masuri pot include, ?n special:

a) adoptarea de proceduri sau de reglementari care sa permita publicului obtinerea, daca este cazul, a informatiilor asupra organizarii, functionarii si proceselor decizionale de administratie publica, precum si, tin?nd seama de protectia vietii private si a datelor personale, asupra deciziilor si actelor juridice care ?i privesc;

b) simplificarea, daca este cazul, a procedurilor administrative, cu scopul de a facilita accesul publicului la autoritatile de decizie competente; si

c) publicarea informatiilor, inclusiv a eventualelor rapoarte periodice, despre riscurile de coruptie ?n cadrul administratiei publice.

ART. 11

Masuri privind judecatorii si serviciile de urmarire

1. ?in?nd seama de independenta magistratilor si de rolul lor fundamental ?n lupta impotriva coruptiei, fiecare stat parte ia, conform principiilor fundamentale ale sistemului sau juridic, masuri pentru a consolida integritatea lor si pentru a preveni posibilitatile de

a-i corupe, fara a le prejudicia independenta. Aceste masuri pot cuprinde reguli privind comportamentul lor.

2. Masuri în acelasi sens, ca si cele luate în aplicarea paragrafului 1 al prezentului articol, pot fi instituite si aplicate în cadrul serviciilor de urmarire în statele parti în care acestea formeaza un corp distinct, dar care se bucura de o independenta asemanatoare celei a judecatorilor.

ART. 12

Sectorul privat

1. Fiecare stat parte ia, conform principiilor fundamentale ale dreptului sau intern, masuri pentru prevenirea coruptiei implicând sectorul privat, întarirea normelor de contabilitate si audit în sectorul privat si, daca este cazul, prevederea de sanctiuni civile, administrative sau penale eficiente, proportionate si punitive, în caz de nerespectare a acestor masuri.

2. Masurile care permit atingerea acestor obiective pot include, în special:

a) promovarea cooperarii între serviciile de investigatii si de reprimare si institutiile private vizate;

b) promovarea elaborarii de norme si proceduri pentru apararea integritatii institutiilor private vizate, inclusiv coduri de conduita pentru ca întreprinderile si toate profesiile interesate sa-si exercite activitatile în mod corect, onorabil si adecvat, pentru a preveni conflictele de interese si pentru a incuraja aplicarea bunelor practici comerciale de catre întreprinderi între ele, precum si în relatiile lor contractuale cu statul;

c) promovarea transparentei între entitatile private, inclusiv, daca este cazul, a masurilor privind identitatea persoanelor fizice si juridice implicate în înfiintarea si în gestiunea societatilor;

d) prevenirea folosirii improprii a procedurilor de reglementare a entitatilor private, inclusiv a procedurilor privind subventiile si licentele acordate de catre autoritatile publice pentru activitati comerciale;

e) prevenirea conflictelor de interes prin impunerea, dupa caz, si pentru o perioada rezonabila, de restrictii în exercitarea activitatilor profesionale de catre fostii agenti publici sau la angajarea de catre sectorul privat a agentilor publici dupa demisia sau pensionarea acestora, atunci când respectivele activitati si respectiva angajare sunt direct legate de functiile pe care acesti fosti agenti publici le exercitau sau le supervizau când erau în functie;

f) aplicarea la întreprinderile private, tinând seama de structura si de marimea lor, de norme de audit intern suficiente pentru a facilita prevenirea si descoperirea actelor de coruptie si supunerea evidentelor si declaratiilor financiare solicitate de aceste întreprinderi private la proceduri corespunzatoare de audit si de certificare.

3. Cu scopul de a preveni coruptia, fiecare stat parte ia masurile necesare, conform legilor si reglementarilor sale interne privind tinerea de registre si evidente contabile, publicarea de informatii despre declaratiile financiare si normele de contabilitate si de audit, pentru a interzice ca actele urmatoare sa fie îndeplinite în scopul de a savârsi oricare dintre infractiunile stabilite conform prezentei conventii:

a) stabilirea de evidente în afara registrelor;

b) operatiunile în afara registrelor sau insuficient identificate;

c) înregistrarea de cheltuieli inexistente;

d) înregistrarea de elemente de pasiv al caror obiect nu este concret identificat;

e) utilizarea de documente false; si

f) distrugerea intentionata de documente contabile, atunci c?nd legea nu o prevede.

4. Fiecare stat parte refuza deductibilitatea fiscala a cheltuielilor care constituie mita, al caror varsamant este unul dintre elementele constitutive ale infractiunilor stabilite conform art. 15 si 16 din prezenta conventie si, daca este cazul, al altor cheltuieli efectuate ?n scopul coruptiei.

ART. 13

Participarea societatii

1. Fiecare stat parte ia masurile corespunzatoare, ?n limita mijloacelor sale si conform principiilor fundamentale ale dreptului sau intern, pentru a favoriza participarea activa a persoanelor si a grupurilor care nu apartin sectorului public, cum ar fi societatea civila, organizatiile neguvernamentale si comunitatile de persoane, la prevenirea coruptiei si la lupta impotriva acestui fenomen, precum si pentru a sensibiliza mai mult publicul cu privire la existenta, la cauzele si la gravitatea coruptiei si la amenintarea pe care acest fenomen o reprezinta. Aceasta participare ar trebui consolidata prin masuri const?nd ?n:

a) sporirea transparentei proceselor de decizie si promovarea participarii publicului la aceste procese;

b) asigurarea accesului efectiv al publicului la informatie;

c) ?ntreprinderea de activitati de informare a publicului pentru a-l provoca sa nu tolereze coruptia, precum si de programe de educare a publicului, ?n special ?n scoli si universitati;

d) respectarea, promovarea si protejarea libertatii de cercetare, primire, publicare si difuzare a informatiilor privind coruptia. Aceasta libertate poate fi supusa la anumite restrictii, care trebuie totusi sa fie prevazute de lege si necesare:

(i) respectului drepturilor sau reputatiei altuia;

(ii) protectiei, securitatii nationale sau a ordinii publice ori a sanatatii sau moralei publice.

2. Fiecare stat parte ia masurile corespunzatoare pentru a veghea ca organismele de prevenire a coruptiei, competente, mentionate ?n prezenta conventie, sa fie cunoscute publicului si face ca ele sa fie accesibile, astfel ?nc?t orice fapt susceptibil de a fi considerat o infractiune, stabilita conform prezentei conventii, sa le poata fi semnalat, inclusiv sub acoperirea anonimului.

ART. 14

Masuri de prevenire a spalarii banilor

1. Fiecare stat parte:

a) instituie un regim intern complet de reglementare si de control al bancilor si institutiilor financiare nebancale, inclusiv al persoanelor fizice ori juridice care presteaza servicii formale sau informale de transmitere de fonduri ori valori, precum si, daca este cazul, al altor entitati ?n mod special expuse la spalarea banilor, ?n limitele competentei sale, cu scopul de a descuraja si de a descoperi toate formele de spalare a banilor. Acest regim pune accentul pe exigentele ?n materia identificarii clientilor si, daca este cazul, a beneficiarilor economici, pe ?nregistrarea operatiunilor si pe declararea operatiunilor suspecte;

b) se asigura, fara a aduce atingere art. 46 din prezenta conventie, ca autoritatile administrative, de reglementare, de investigatii si de reprimare si altele ?nsarcinate cu lupta impotriva spalarii banilor (inclusiv, ?n cazul ?n care dreptul sau intern o prevede,

autoritatile judiciare) sunt ?n masura sa coopereze si sa schimbe informatii la nivel national si international, ?n conditiile definite de dreptul sau intern si, ?n acest scop, urmareste crearea unui serviciu de informare financiar, av?nd atributia de centru national de colectare, analiza si difuzare a informatiilor privind eventualele operatiuni de spalare a banilor.

2. Statele parti urmaresc sa puna ?n aplicare masuri realizabile de investigatii si de supraveghere a miscarii transfrontaliere a speciilor si titlurilor negociabile corespunzatoare, permitand, sub rezerva garantiilor, asigurarea unei utilizari corecte a informatiilor si fara a impiedica ?n nici un fel circulatia capitalurilor licite. De asemenea, particularii sau ?ntreprinderile pot fi obligati sa semnaleze transferurile transfrontaliere de cantitati importante de specii si titluri negociabile corespunzatoare.

3. Statele parti urmaresc punerea ?n aplicare a masurilor corespunzatoare si realizabile pentru a solicita institutiilor financiare, inclusiv societatilor de transfer de fonduri:

a) sa consemneze, pe formulare si ?n mesajele privind transferurile electronice de fonduri, informatii exacte si utile despre cel care a emis ordinul;

b) sa pastreze aceste informatii pe ?ntreg parcursul lantului de plata; si

c) sa exercite o sporita supraveghere asupra transferurilor de fonduri neinsotite de informatii complete privind cel care a emis ordinul.

4. Atunci c?nd instituie un regim intern de reglementare si de control ?n baza prezentului articol si fara a aduce atingere oricarui alt articol din prezenta conventie, statele parti sunt invitate sa se inspire din initiativele pertinente luate de catre organizatiile regionale, interregionale si multilaterale ?n lupta impotriva spalarii banilor.

5. Statele parti se straduiesc sa dezvolte si sa promoveze cooperarea mondiala, regionala, subregionala si bilaterala dintre autoritatile judiciare, serviciile de investigatii si de reprimare si autoritatile de reglementare financiara, ?n vederea luptei impotriva spalarii banilor.

CAP. III

Incriminare, investigare si reprimare

ART. 15

Coruptia agentilor publici nationali

Fiecare stat parte adopta masurile legislative si alte masuri care se dovedesc a fi necesare pentru a atribui caracterul de infractiune, ?n cazul ?n care actele au fost sav?rsite cu intentie:

a) faptei de a promite, de a oferi ori de a da unui agent public, direct sau indirect, un folos necuvenit, pentru sine ori pentru alta persoana sau entitate, cu scopul de a ?ndeplini sau de a se abtine sa ?ndeplineasca un act ?n exercitiul functiilor sale oficiale;

b) faptei unui agent public de a solicita ori de a accepta, direct sau indirect, un folos necuvenit pentru sine ori pentru alta persoana sau entitate, cu scopul de a ?ndeplini sau de a se abtine sa ?ndeplineasca un act ?n exercitiul functiilor sale oficiale.

ART. 16

Coruptia agentilor publici straini si a functionarilor organizatiilor publice internationale

1. Fiecare stat parte adopta masurile legislative si alte masuri care se dovedesc a fi necesare pentru a atribui caracterul de infractiune, ?n cazul ?n care actele au fost sav?rsite

cu intentie, în legatura cu fapta de a promite, de a oferi sau de a da unui agent public strain ori unui functionar al unei organizatii publice internationale, direct sau indirect, un folos necuvenit, pentru sine ori pentru alta persoana sau entitate, cu scopul de a îndeplini ori de a se abtine sa îndeplineasca un act în exercitiul functiilor sale oficiale, în vederea obtinerii sau pastrarii unei piete ori a unui alt folos necuvenit în legatura cu activitati de comert international.

2. Fiecare stat parte are în vedere sa adopte masurile legislative si alte masuri care se dovedesc a fi necesare pentru a atribui caracterul de infractiune, în cazul în care actele au fost savârsite cu intentie, faptei unui agent public strain sau unui functionar al unei organizatii publice internationale de a solicita ori de a accepta, direct sau indirect, un folos necuvenit pentru sine ori pentru alta persoana sau entitate, cu scopul de a îndeplini ori de a se abtine sa îndeplineasca un act în exercitiul functiilor sale oficiale.

ART. 17

Sustragerea, deturnarea sau alta folosire ilicita de bunuri de catre un agent public

Fiecare stat parte adopta masurile legislative si alte masuri care se dovedesc a fi necesare pentru a atribui caracterul de infractiune, în cazul în care actele au fost savârsite cu intentie, sustragerii, deturnarii sau altei folosiri ilicite, de catre un agent public, în folosul sau ori în folosul altei persoane sau entitati, a oricarui bun, a oricarui fond ori valoare publica sau privata ori a oricarui lucru de valoare, care i-a fost înmânata datorita functiei sale.

ART. 18

Traficul de influenta

Fiecare stat parte adopta masurile legislative si alte masuri care se dovedesc a fi necesare pentru atribuirea caracterului de infractiune, în cazul în care actele au fost savârsite cu intentie:

a) faptei de a promite, de a oferi ori de a da unui agent public sau oricarei alte persoane, direct ori indirect, un folos necuvenit, cu scopul ca respectivul agent sau respectiva persoana sa abuzeze de influenta sa reala ori presupusa, în vederea obtinerii de la o autoritate administrativa sau de la o autoritate publica a statului parte a unui folos necuvenit pentru instigatorul initial al actului sau pentru oricare alta persoana;

b) faptei unui agent public sau a unei alte persoane de a solicita ori de a accepta, direct sau indirect, un folos necuvenit pentru sine sau pentru o alta persoana, cu scopul de a abuza de influenta sa reala ori presupusa, în vederea obtinerii unui folos necuvenit de la o autoritate administrativa sau de la o autoritate publica a statului parte.

ART. 19

Abuzul de functii

Fiecare stat parte are în vedere sa adopte masurile legislative si alte masuri care se dovedesc a fi necesare pentru a atribui caracterul de infractiune, în cazul în care actele au fost savârsite cu intentie, faptei unui agent public de a abuza de functiile sau de postul sau, adica de a îndeplini ori de a se abtine sa îndeplineasca, în exercitiul functiilor sale, un act cu încălcarea legii, cu scopul de a obtine un folos necuvenit pentru sine sau pentru alta persoana sau entitate.

ART. 20

Imbogatirea ilicita

Sub rezerva Constitutiei sale si a principiilor fundamentale ale sistemului sau juridic, fiecare stat parte are în vedere sa adopte masurile legislative si alte masuri care se

dovedesc a fi necesare pentru a atribui caracterul de infractiune, ?n cazul ?n care actele au fost sav?rsite cu intentie, imbogatirii ilicite, adica o marire substantiala a patrimoniului unui agent public pe care acesta n-o poate justifica rezonabil ?n raport cu veniturile sale legitime.

ART. 21

Coruptia ?n sectorul privat

Fiecare stat parte urmareste sa adopte masurile legislative si alte masuri care se dovedesc a fi necesare pentru a atribui caracterul de infractiune, ?n cazul ?n care actele au fost sav?rsite cu intentie ?n cadrul activitatilor economice, financiare sau comerciale:

a) faptei de a promite, de a oferi ori de a da, direct sau indirect, un folos necuvenit oricarei persoane care conduce o entitate din sectorul privat ori care lucreaza pentru o asemenea entitate, orice calitate ar avea, pentru sine sau pentru un altul, ?n scopul de a ?ndeplini ori de a se abtine de la ?ndeplinirea unui act, cu ?ncalcarea obligatiilor sale;

b) faptei oricarei persoane care conduce o entitate a sectorului privat sau care lucreaza pentru o astfel de entitate, orice functie ar avea, de a solicita ori de a accepta, direct sau indirect, un folos necuvenit, pentru sine ori pentru altul, cu scopul de a ?ndeplini sau de a se abtine sa ?ndeplineasca un act, cu ?ncalcarea obligatiilor sale.

ART. 22

Sustragerea de bunuri ?n sectorul privat

Fiecare stat parte are ?n vedere sa adopte masurile legislative si alte masuri care se dovedesc a fi necesare pentru a atribui caracterul de infractiune, ?n cazul ?n care actul a fost sav?rsit cu intentie ?n cadrul activitatilor economice, financiare sau comerciale, sustragerii de catre o persoana care conduce o entitate din sectorul privat sau care lucreaza ?ntr-o astfel de entitate, orice calitate ar avea, a oricarui bun, a oricarui fond sau a oricarei valori private sau a oricarui lucru de valoare care i-a fost ?nm?nat datorita functiei sale.

ART. 23

Spalarea produsului infractiunii

1. Fiecare stat parte adopta, conform principiilor fundamentale ale dreptului sau intern, masurile legislative si alte masuri care se dovedesc a fi necesare pentru a atribui caracterul de infractiune, ?n cazul ?n care actele au fost sav?rsite cu intentie;

a) (i) conversiei sau transferului de bunuri despre care cel care le desfasoara stie ca sunt produsul infractiunii, ?n scopul de a ascunde ori de a deghiza originea ilicita a bunurilor respective sau de a ajuta orice persoana care este implicata ?n sav?rsirea infractiunii principale sa se sustraga consecintelor juridice ale actelor sale;

(ii) disimularii sau deghizarii adevaratei naturi, a originii, amplasarii, dispozitiei, schimbarii ori proprietatii de bunuri sau a drepturilor referitoare la acestea, al caror autor stie ca sunt produsul infractiunii;

b) sub rezerva conceptelor fundamentale ale sistemului sau juridic;

(i) achizitiei, detinerii sau utilizarii de bunuri despre care cel care le achizitioneaza, detine sau utilizeaza stie, ?n momentul ?n care le primeste, ca acestea sunt produsul infractiunii;

(ii) participarii la una dintre infractiunile prevazute conform prezentului articol sau la orice alta asociere, ?ntelegere, tentativa ori complicitate prin furnizarea de asistenta, ajutor sau sfaturi ?n vederea sav?rsirii ei.

2. In scopurile aplicarii paragrafului 1 al prezentului articol:

a) fiecare stat parte se străduiește să aplice paragraful 1 al prezentului articol celei mai largi sfere de infracțiuni principale;

b) fiecare stat parte include în infracțiunile principale cel puțin o sferă completă de infracțiuni stabilite conform prezentei convenții;

c) în scopurile lit. b), infracțiunile principale includ infracțiunile savârșite în interiorul și în exteriorul teritoriului ce ține de competența statului parte în cauză. Totuși, o infracțiune savârșită în exteriorul teritoriului ce ține de competența unui stat parte nu constituie o infracțiune principală decât atunci când actul corespondent este o infracțiune în baza dreptului intern al statului în care el a fost savârșit și ar constitui o infracțiune în baza dreptului intern al statului parte, dacă el a fost savârșit pe teritoriul său;

d) fiecare stat parte remite secretarului general al Organizației Națiunilor Unite o copie a legilor care dau efect prezentului articol, precum și o copie a oricărei modificări ulterioare aduse acestor legi sau o descriere a acestor legi și a modificărilor ulterioare;

e) în cazul în care principiile fundamentale ale dreptului intern al unui stat parte o cer, se poate dispune ca infracțiunile enumerate la paragraful 1 al prezentului articol să nu se aplice persoanelor care au savârșit infracțiunea principală.

ART. 24

Tănuirea

Fără a aduce atingere dispozițiilor art. 33 din prezenta convenție, fiecare stat parte urmărește să adopte măsurile legislative și alte măsuri care se dovedesc a fi necesare pentru a atribui caracterul de infracțiune, în cazul în care au fost savârșite cu intenție după savârșirea unei alte infracțiuni stabilite conform prezentei convenții, fără să fi existat participarea la aceste infracțiuni, faptei de a disimula sau de a reține în mod continuu bunuri, știind că acestea provin din una dintre infracțiunile stabilite conform prezentei convenții.

ART. 25

Obstrucționarea bunei funcționări a justiției

Fiecare stat parte adoptă măsurile legislative și alte măsuri care se dovedesc a fi necesare pentru a atribui caracterul de infracțiune, în cazul în care actele au fost savârșite cu intenție:

a) faptei de a recurge la forța fizică, amenințări sau intimidare ori de a promite, oferi sau a da un folos necuvenit pentru a obține o mărturie mincinoasă ori pentru a împiedica o mărturie sau prezentarea elementelor de probă într-o procedură în raport cu savârșirea infracțiunilor prevăzute de prezenta convenție;

b) faptei de a recurge la forța fizică, amenințări sau intimidare pentru a împiedica un agent al justiției ori un agent al serviciilor de investigații și de reprimare să-și exercite îndatoririle în raport cu savârșirea infracțiunilor prevăzute de prezenta convenție. Nici o dispoziție din prezentul alineat nu aduce atingere dreptului statelor părți de a dispune de o legislație destinată protejării altor categorii de agenți publici.

ART. 26

Răspunderea persoanelor juridice

1. Fiecare stat parte adoptă măsurile necesare, conform principiilor sale juridice, pentru a stabili răspunderea persoanelor juridice care participă la infracțiunile stabilite conform prezentei convenții.

2. Sub rezerva principiilor juridice ale statului parte răspunderea persoanelor juridice poate fi penală, civilă sau administrativă.

3. Aceasta raspundere nu aduce atingere raspunderii penale a persoanelor fizice care au sav?rsit infractiunile.

4. Fiecare stat parte vegheaza, ?n mod special, ca persoanele juridice trase la raspundere conform prezentului articol sa faca obiectul sanctiunilor eficace, proportionale si de descurajare, de natura penala sau nepenala, inclusiv al sanctiunilor banesti.

ART. 27

Participatia si tentativa

1. Fiecare stat parte adopta masurile legislative si alte masuri care se dovedesc a fi necesare pentru a atribui caracterul de infractiune, conform dreptului sau intern, faptului de a participa cu orice titlu, de exemplu ?n calitate de complice, alt ajutor sau instigator, la o infractiune stabilita conform prezentei conventii.

2. Fiecare stat parte poate adopta masurile legislative si alte masuri care se dovedesc a fi necesare pentru a atribui caracterul de infractiune, conform dreptului sau intern, tentativei de a sav?rsi o infractiune stabilita conform prezentei conventii.

3. Fiecare stat parte poate adopta masurile legislative si alte masuri care se dovedesc a fi necesare pentru a atribui caracterul de infractiune, conform dreptului sau intern, faptei de a pregati o infractiune stabilita conform prezentei conventii.

ART. 28

Cunoasterea, intentia si motivatia, ca elemente ale infractiunii

Cunoasterea, intentia si motivatia necesare ca elemente ale unei infractiuni stabilite conform prezentei conventii pot fi deduse din circumstantele faptice obiective.

ART. 29

Prescriptia

Daca este cazul, fiecare stat parte stabileste, ?n cadrul dreptului sau intern, un termen lung de prescriptie ?n cursul caruia pot fi pornite urmariri pentru una dintre infractiunile prevazute de prezenta conventie si un termen mai lung sau suspenda prescriptia atunci c?nd autorul prezumat al infractiunii s-a sustras justitiei.

ART. 30

Urmaririle judiciare, judecata si sanctiunile

1. Fiecare stat parte face ca sav?rsirea unei infractiuni prevazute de prezenta conventie sa fie pasibila de sanctiuni care tin seama de gravitatea acestei infractiuni.

2. Fiecare stat parte ia masurile necesare pentru a stabili sau mentine, conform sistemului sau juridic si principiilor sale constitutionale, un echilibru adecvat ?ntre orice imunitate sau orice privilegiu de jurisdicție acordat agentilor sai publici ?n exercitiul functiilor lor si posibilitatea, daca este necesar, de a cerceta, urmari si judeca efectiv infractiunile stabilite, prevazute de prezenta conventie.

3. Fiecare stat parte se straduieste sa faca astfel ?nc?t orice putere judiciara discretionara conferita de dreptul sau intern si aferenta urmaririlor judiciare pornite impotriva persoanelor pentru infractiunile prevazute de prezenta conventie sa fie exercitata ?n scopul optimizarii eficacitatii masurilor de investigatie si reprimare a acestor infractiuni, tin?nd seama de necesitatea de a exercita un efect de descurajare ?n ceea ce priveste sav?rsirea lor.

4. Fiind vorba de infractiunile stabilite conform prezentei conventii, fiecare stat parte ia masurile corespunzatoare, conform dreptului sau intern si tin?nd seama de dreptul la aparare, pentru a face ?n asa fel ?nc?t conditiile carora le sunt subordonate deciziile de

punere în libertate în așteptarea judecării sau a procedurii de apel să tina seama de necesitatea de a se asigura prezența apărătorului în timpul procedurii penale ulterioare.

5. Fiecare stat parte ia în considerare gravitatea infracțiunilor prevăzute în prezenta convenție, atunci când examinează eventualitatea unei eliberări anticipate sau condiționate de persoanele recunoscute ca vinovate pentru aceste infracțiuni.

6. Fiecare stat parte, în măsura compatibilității cu principiile fundamentale ale sistemului său juridic, are în vedere stabilirea de proceduri care să permită, dacă este cazul, autorității competente să revoce, să suspende sau să transfere un agent public acuzat de o infracțiune prevăzută în prezenta convenție, cu respectarea principiului prezumției de nevinovăție.

7. Atunci când gravitatea infracțiunii o justifică, fiecare stat parte, în măsura compatibilității cu principiile fundamentale ale sistemului său juridic, urmărește stabilirea de proceduri care să permită decaderea, prin hotărâre judecătorească sau printr-un alt mijloc corespunzător, pentru o durată fixată prin dreptul său intern, a persoanelor recunoscute vinovate de infracțiunile prevăzute în prezenta convenție din dreptul:

a) de a exercita o funcție publică; și

b) de a exercita o funcție într-o întreprindere al cărei proprietar este în parte sau majoritar statul.

8. Dispozițiile paragrafului 1 al prezentului articol nu aduc atingere exercitiului puterilor disciplinare de către autoritățile competente împotriva funcționarilor.

9. Nici o dispoziție a prezentei convenții nu aduce atingere principiului conform căruia definiția infracțiunilor stabilite conform acesteia și a mijloacelor juridice de apărare aplicabile sau a altor principii juridice care guvernează legalitatea incriminării în exclusiv de dreptul intern al unui stat parte și potrivit căruia infracțiunile respective sunt urmăriți și pedepsite conform acestui drept.

10. Statele parti se străduiesc să promoveze reintegrarea în societate a persoanelor recunoscute vinovate de infracțiuni prevăzute de prezenta convenție.

ART. 31

Blocare, sechestrul și confiscarea

1. Fiecare stat parte ia, în măsura posibilităților și în cadrul sistemului său juridic intern, măsurile necesare pentru a permite confiscarea:

a) produsului infracțiunii provenind din infracțiunile prevăzute de prezenta convenție sau a bunurilor a căror valoare corespunde cu cea a produsului;

b) bunurilor, materialelor sau altor instrumente folosite sau destinate a fi folosite pentru infracțiunile prevăzute de prezenta convenție.

2. Fiecare stat parte ia măsurile necesare pentru a permite identificarea, localizarea, blocarea sau sechestrul a tot ceea ce este menționat la paragraful 1 al prezentului articol, în scopul eventualei confiscări.

3. Fiecare stat parte adoptă măsurile legislative sau alte măsuri care se dovedesc a fi necesare, conform dreptului său intern, pentru a reglementa administrarea și utilizarea de către autoritățile competente a bunurilor blocate, sechestrate sau confiscate, vizate de paragrafele 1 și 2 ale prezentului articol.

4. Dacă produsul infracțiunii a fost transformat ori convertit, în parte sau în totalitate, în alte bunuri, acestea din urmă pot face obiectul măsurilor prevăzute în prezentul articol în locul și în schimbul acestui produs.

5. Dacă produsul infracțiunii a fost amestecat cu bunuri achiziționate în mod legal, aceste bunuri, fără prejudicierea competențelor de blocare sau de sechestr, pot fi confiscate până la concurența valorii estimate a produsului cu care a fost amestecat.

6. Veniturile sau alte foloase obținute din produsul infracțiunii, bunul în care produsul a fost transformat sau convertit ori bunurile cu care a fost amestecat pot, de asemenea, face obiectul măsurilor prevăzute în prezentul articol, în același mod și în aceeași măsură ca produsul infracțiunii.

7. În scopurile prezentului articol și ale art. 55 din prezenta convenție, fiecare stat parte împuternicește instanțele sale judecătorești sau alte autorități competente să ordone prezentarea ori sechestrul documentelor bancare, financiare sau comerciale. Un stat parte nu poate invoca secretul bancar pentru a refuza să dea curs dispozițiilor prezentului paragraf.

8. Statele parti pot avea în vedere să solicite ca autorul unei infracțiuni să stabilească originea licită a produsului prezumat al infracțiunii sau a altor bunuri care pot face obiectul unei confiscări, în măsura în care această exigentă este conformă principiilor fundamentale ale dreptului lor intern și naturii procedurilor judiciare și altor proceduri.

9. Interpretarea dispozițiilor prezentului articol nu trebuie, în nici un caz, să aducă atingere drepturilor tertilor de bună-credință.

10. Nici o dispoziție a prezentului articol nu aduce atingere principiului conform căruia măsurile care sunt prevăzute în acesta sunt definite și executate conform dreptului intern al fiecărui stat parte și sub rezerva acestora.

ART. 32

Protecția martorilor, experților și a victimelor

1. Fiecare stat parte ia, conform sistemului sau juridic intern și în limita mijloacelor sale, măsuri corespunzătoare pentru a asigura o protecție eficientă împotriva eventualelor acte de represalii sau de intimidare a martorilor și experților care depun mărturie referitor la infracțiunile prevăzute în prezenta convenție și, dacă este cazul, a rudelor și a altor persoane apropiate.

2. Măsurile avute în vedere la paragraful 1 al prezentului articol pot consta mai ales, fără prejudicierea drepturilor persoanelor, inclusiv a dreptului la o procedură normală, în:

a) stabilirea pentru protecția fizică a acestor persoane a unor proceduri privind deosebi, după nevoie și în măsura posibilului, de a li se oferi un nou domiciliu și de a li se permite, dacă este cazul, ca informațiile privind identitatea lor și locul unde se afla să nu fie dezvaluite sau ca dezvaluirea lor să fie limitată;

b) prevederea unor reguli de probațiune care să permită martorilor și experților să depună într-un mod care să le garanteze securitatea, în special să fie autorizat să depună mărturie recurgând la tehnici de comunicare cum sunt legăturile video sau la alte mijloace adecvate.

3. Statele parti au în vedere să încheie acorduri sau aranjamente cu alte state în vederea stabilirii unui nou domiciliu persoanelor menționate la paragraful 1 al prezentului articol.

4. Dispozițiile prezentului articol se aplică, de asemenea, victimelor când acestea sunt martori.

5. Fiecare stat parte, sub rezerva dreptului sau intern, face în așa fel încât opiniile și preocupările victimelor să fie prezentate și luate în seamă în fazele corespunzătoare ale

procedurii penale angajate impotriva autorilor infractiunilor într-un mod care nu prejudiciaza dreptul la aparare.

ART. 33

Protectia persoanelor care comunica informatii

Fiecare stat parte are în vedere încorporarea în sistemul sau juridic intern a masurilor corespunzatoare pentru a asigura protectia impotriva oricarui tratament nejustificat al oricarei persoane care semnaleaza autoritatilor competente, de buna-credinta si în baza unor presupuneri rezonabile, orice fapt privind infractiunile prevazute de prezenta conventie.

ART. 34

Consecintele actelor de coruptie

Dupa formele prescrise, tinând seama de drepturile tertilor de buna-credinta, fiecare stat parte ia, conform principiilor fundamentale ale dreptului sau intern, masuri pentru a combate consecintele coruptiei. In aceasta perspectiva statele parti pot considera coruptia ca un factor pertinent într-o procedura judiciara pentru a decide anularea sau resciziunea unui contract, retragerea unei concesi sau a oricarui act juridic analog ori pentru luarea oricarei masuri corective.

ART. 35

Repararea prejudiciului

Fiecare stat parte ia masurile necesare, conform principiilor dreptului sau intern, pentru a da entitatilor sau persoanelor care au suferit un prejudiciu în urma unui act de coruptie dreptul de a introduce o actiune în justitie impotriva responsabililor de prejudiciul mentionat, în vederea obtinerii repararii.

ART. 36

Autoritati specializate

Fiecare stat parte face astfel încât, conform principiilor fundamentale ale sistemului sau juridic, sa existe unul sau mai multe organisme ori persoane specializate în lupta impotriva coruptiei prin investigatii si reprimare. Acest organism sau aceste organisme ori aceste persoane și vor acorda independenta necesara, conform principiilor fundamentale ale sistemului juridic al statului parte, pentru a putea exercita eficient functiile lor la adăpost de orice influenta necuvenita. Aceste persoane sau personalul respectivului ori respectivelor organisme ar trebui sa aiba formarea si resursele adecvate pentru a-si exercita sarcinile.

ART. 37

Cooperarea cu serviciile de investigatii si de reprimare

1. Fiecare stat parte ia masurile potrivite pentru a incuraja persoanele care participa sau care au participat la savârșirea unei infractiuni stabilite conform prezentei conventii sa furnizeze autoritatilor competente informatii utile în scopurile anchetei si cercetarii probelor, precum si o asistenta factica si concreta care ar putea contribui la lipsirea autorilor infractiunii de produsul infractiunii si la recuperarea acestui produs.

2. Fiecare stat parte are în vedere sa prevada posibilitatea, în cazurile corespunzatoare, micșorarii pedepsei de care este pasibil un invinuit care coopereaza într-un mod substantial la ancheta sau la urmaririle referitoare la o infractiune prevazuta de prezenta conventie.

3. Fiecare stat parte are în vedere sa prevada posibilitatea, conform principiilor fundamentale ale dreptului sau intern, acordarii de imunitate de urmarire a unei persoane

care cooperează în mod substanțial la ancheta sau la urmăriți referitoare la o infracțiune prevăzută de prezenta convenție.

4. Protecția acestor persoane este asigurată, *mutatis mutandis*, conform prevederilor art. 32 din prezenta convenție.

5. Când o persoană la care se referă paragraful 1 al prezentului articol și care se află într-un stat parte poate contribui la cooperarea substanțială cu autoritățile competente ale unui alt stat parte, statele parte pot avea în vedere încheierea unor acorduri sau aranjamente, conform dreptului lor intern, privind o eventuală acordare de către celălalt stat parte a tratamentului prevăzut la paragrafele 2 și 3 ale prezentului articol.

ART. 38

Cooperarea între autoritățile naționale

Fiecare stat parte ia măsurile necesare pentru a încuraja, conform dreptului sau intern, cooperarea între, pe de o parte, autoritățile sale publice, ca și agenții săi publici, și, pe de altă parte, autoritățile sale însărcinate cu anchetarea și urmăriți relative la infracțiuni. Aceasta cooperare poate consta:

a) pentru primele, în a informa, din proprie inițiativă, pe celelalte atunci când există motive rezonabile de a considera că a fost săvârșită una dintre infracțiunile stabilite conform art. 15, 21 și 23 din prezenta convenție; sau

b) pentru primele, în a furniza, la cerere, celorlalte orice informație necesară.

ART. 39

Cooperarea dintre autoritățile naționale și sectorul privat

1. Fiecare stat parte ia măsurile necesare pentru a încuraja, conform dreptului sau intern, cooperarea dintre autoritățile naționale însărcinate cu anchetele și urmăriți și entitățile sectorului privat, în special instituțiile financiare, asupra problemelor privind săvârșirea de infracțiuni prevăzute prin prezenta convenție.

2. Fiecare stat parte are în vedere să își încurajeze naționali și alte persoane având reședința obișnuită pe teritoriul său să semnaleze autorităților naționale însărcinate cu anchete și urmăriți comiterea unei infracțiuni prevăzute prin prezenta convenție.

ART. 40

Secretul bancar

Fiecare stat parte veghează, în cazul anchetelor judiciare naționale asupra infracțiunilor stabilite conform prezentei convenții, la ceea ce constituie în sistemul său juridic mecanisme corespunzătoare pentru a depăși obstacolele care pot rezulta din aplicarea legilor asupra secretului bancar.

ART. 41

Cazierul judiciar

Fiecare stat parte poate adopta măsurile legislative și alte măsuri care se dovedesc a fi necesare pentru a se ține seama, în condițiile și cu scopurile pe care le considera corespunzătoare, de orice condamnare care i-ar fi fost anterior aplicată în alt stat autorului presupus al unei infracțiuni, cu scopul de a utiliza această informație în cadrul unei proceduri penale referitoare la o infracțiune dintre cele prevăzute de prezenta convenție.

ART. 42

Competența

1. Fiecare stat parte adoptă măsurile necesare pentru a-și stabili competența în ceea ce privește infracțiunile stabilite conform prezentei convenții în următoarele cazuri:

a) c?nd infractiunea este sav?rsita pe teritoriul sau; sau
b) c?nd infractiunea este comisa la bordul unei nave care poarta pavilionul sau ori la bordul unei aeronave ?nmatriculate conform dreptului sau intern ?n momentul ?n care infractiunea respectiva a fost sav?rsita.

2. Sub rezerva art. 4 din prezenta conventie, un stat parte poate, de asemenea, sa stabileasca competenta sa ?n ceea ce priveste una dintre aceste infractiuni ?n cazurile urmatoare:

a) c?nd infractiunea este sav?rsita impotriva unuia dintre nationalii sai; sau
b) c?nd infractiunea este sav?rsita de catre unul dintre nationalii sai ori de o persoana apatrida care ?si are resedinta pe teritoriul sau; sau
c) c?nd infractiunea este una dintre cele stabilite conform lit. b) (ii) paragraful 1 al art. 23 din prezenta conventie si este sav?rsita ?n afara teritoriului sau ?n vederea comiterii, pe teritoriul sau, a unei infractiuni stabilite conform lit. a) (i) sau (ii) ori lit. b) (i) paragraful 1 al art. 23 din prezenta conventie; sau
d) c?nd infractiunea este sav?rsita impotriva sa.

3. In scopurile art. 44 din prezenta conventie, fiecare stat parte ia masurile necesare pentru a-si stabili competenta cu privire la infractiunile prevazute de prezenta conventie, c?nd autorul prezumat se afla pe teritoriul sau si nu este extradat pentru singurul motiv ca este nationalul sau.

4. Fiecare stat parte poate, de asemenea, lua masurile necesare pentru a stabili competenta sa ?n ceea ce priveste infractiunile prevazute de prezenta conventie, c?nd autorul prezumat se afla pe teritoriul sau si pe care nu ?l extradeaza.

5. Daca un stat parte care ?si exercita competenta ?n baza paragrafului 1 sau 2 al prezentului articol a fost avizat sau a aflat ?n orice alt mod ca alte state parti instrumenteaza o ancheta ori au pornit urmariri sau o procedura judiciara privind acelasi act, autoritatile competente ale acestor state parti se consulta, dupa cum este cazul, pentru a-si coordona actiunile.

6. Fara a aduce atingere normelor de drept international general, prezenta conventie nu exclude exercitarea oricarei competente penale stabilite de un stat parte conform dreptului sau intern.

CAP. IV

Cooperarea internationala

ART. 43

Cooperarea internationala

1. Statele parti coopereaza ?n materie penala conform art. 44-50 din prezenta conventie. Atunci c?nd este cazul si conform sistemului lor juridic intern, statele parti au ?n vedere sa ?si acorde reciproc asistenta ?n anchetele si ?n procedurile privind cauze civile si administrative referitoare la coruptie.

2. In materie de cooperare internationala, de fiecare data c?nd dubla incriminare este considerata ca o conditie, aceasta este considerata ?ndeplinita c?nd legislatia statului parte solicitat califica ori desemneaza sau nu infractiunea la fel ca statul parte solicitant, daca fapta care constituie infractiunea pentru care asistenta este solicitata este o infractiune ?n baza legislatiei ambelor state.

ART. 44

Extradarea

1. Prezentul articol se aplica infractiunilor prevazute de prezenta conventie, atunci c?nd persoana care face obiectul cererii de extradare se afla pe teritoriul statului parte solicitat, cu conditia ca infractiunea pentru care se cere extradarea sa fie pedepsita de dreptul intern al statului parte solicitant si al statului parte solicitat.

2. Fara a tine seama de dispozitiile paragrafului 1 al prezentului articol, un stat parte a carui legislatie o permite poate acorda extradarea unei persoane pentru oricare dintre infractiunile stabilite conform prezentei conventii care nu sunt pedepsibile ?n baza dreptului sau intern.

3. Daca cererea de extradare se refera la mai multe infractiuni distincte, dintre care pentru cel putin una se poate cere extradarea ?n baza prezentului articol si pentru unele nu se poate cere extradarea ?n raport cu durata pedepsei ?nchisorii, dar au legatura cu infractiunile prevazute de prezenta conventie, statul solicitat poate aplica prezentul articol si acestor infractiuni.

4. Fiecare dintre infractiunile carora li se aplica prezentul articol este de plin drept inclusa ?n orice tratat de extradare ?n vigoare ?ntre statele parti ca infractiune al carei autor poate fi extradat. Statele parti se angajeaza sa includa aceste infractiuni ca infractiuni al caror autor poate fi extradat ?n orice tratat de extradare pe care ?l vor ?ncheia ?ntre ele. Un stat parte a carui legislatie o permite, atunci c?nd se ?ntemeiaza pe prezenta conventie pentru extradare, nu considera nici o infractiune stabilita conform prezentei conventii ca o infractiune politica.

5. Daca un stat parte care subordoneaza extradarea unui tratat existent primeste o cerere de extradare de la un stat parte cu care nu a ?ncheiat un asemenea tratat, el poate considera prezenta conventie ca temei legal de extradare pentru infractiunile la care se aplica prezentul articol.

6. Un stat parte care subordoneaza extradarea existentei unui tratat:

a) ?n momentul depunerii instrumentului sau de ratificare, acceptare, aprobare sau de aderare la prezenta conventie, comunica secretarului general al Organizatiei Natiunilor Unite daca considera prezenta conventie ca baza legala pentru a coopera ?n materie de extradare cu alte stat parti; si

b) daca nu considera prezenta conventie ca baza legala pentru a coopera ?n materie de extradare, se obliga, daca este cazul, sa ?ncheie tratate de extradare cu alte state parti ?n scopul aplicarii prezentului articol.

7. Statele parti care nu subordoneaza extradarea existentei unui tratat recunosc ?ntre ele infractiunilor carora li se aplica prezentul articol caracterul de infractiune pentru care autorul poate fi extradat.

8. Extradarea este subordonata conditiilor prevazute de dreptul intern al statului parte solicitat sau de tratatele de extradare aplicabile, inclusiv, ?ndeosebi, conditiilor privind pedeapsa minima prevazuta pentru a extrada si motivelor pentru care statul parte solicitat poate refuza extradarea.

9. Statele parti se straduiesc, sub rezerva dreptului lor intern, sa accelereze procedurile de extradare si sa simplifice exigentele ?n materie de probe ?n ceea ce priveste infractiunile carora li se aplica prezentul articol.

10. Sub rezerva dispozitiilor din dreptul sau intern si a tratatelor de extradare pe care le-a ?ncheiat, statul parte solicitat poate, la cererea statului parte solicitant si daca acesta considera ca circumstantele o justifica si ca exista urgenta, sa puna ?n stare de detinere o

persoana aflata pe teritoriul sau, a carei extradare este solicitata, sau sa ia toate masurile corespunzatoare pentru a asigura prezenta sa cu ocazia procedurii de extradare.

11. Un stat parte pe teritoriul caruia se afla un autor prezumat al unei infractiuni, daca nu extradeaza aceasta persoana pentru infractiunea careia se aplica prezentul articol pentru singurul motiv ca este unul dintre nationalii sai, este tinut, la cererea statului parte care solicita extradarea, de a supune cauza fara ?nt?rziere excesiva autoritatilor sale competente, ?n scopul urmaririi. Autoritatile respective decid si conduc urmarirea ?n acelasi mod ca si pentru orice alta infractiune grava, ?n baza dreptului intern al acestui stat parte. Statele parti interesate coopereaza ?ntre ele, ?n special ?n materie de procedura si proba, cu scopul de a asigura eficienta urmaririlor.

12. C?nd un stat parte, ?n baza dreptului sau intern, nu este autorizat sa extradeze sau sa predea ?ntr-o alta forma pe unul dintre nationalii sai dec?t daca este apoi trimis ?n acest stat parte pentru a executa pedeapsa pronuntata la terminarea procesului sau a procedurii care se afla la originea cererii de extradare sau de predare si c?nd acest stat parte si statul parte solicitant se ?nteleg asupra acestei optiuni si altor conditii pe care le pot considera corespunzatoare, aceasta extradare sau predare conditionata este suficienta ?n scopul executarii obligatiei mentionate la paragraful 11 al prezentului articol.

13. Daca extradarea, solicitata ?n scopul executarii unei pedepse, este refuzata deoarece persoana care face obiectul acestei cereri este un national al statului parte solicitat, acesta, daca dreptul sau intern ?i permite, ?n conformitate cu prevederile acestui drept si la cererea statului parte solicitant, ia ?n considerare sa dispuna el ?nsusi executarea pedepsei care a fost pronuntata conform dreptului intern al statului parte solicitant sau a restului de pedeapsa care a ramas de executat.

14. Oricarei persoane care face obiectul unei urmariri pentru una dintre infractiunile careia i se aplica prezentul articol i se garanteaza un tratament echitabil ?n toate stadiile procedurii, inclusiv folosirea tuturor drepturilor si garantiilor prevazute de dreptul intern al statului parte pe teritoriul caruia se afla.

15. Nici o dispozitie a prezentei conventii nu trebuie interpretata ?n sensul crearii unei obligatii pentru statul parte solicitat de a extrada daca are motive serioase sa considere ca cererea a fost prezentata ?n scopul urmaririi sau pedepsirii unei persoane din cauza sexului, rasei, religiei, nationalitatii, originii etnice ori a opiniilor sale politice sau d?nd curs acestei cereri s-ar cauza un prejudiciu acestei persoane pentru unele dintre aceste motive.

16. Statele parti nu pot refuza o cerere de extradare doar pentru motivul ca infractiunea este considerata av?nd legatura cu probleme fiscale.

17. Inainte de a refuza extradarea, statul parte solicitat consulta, ?n caz de nevoie, statul parte solicitant cu scopul de a oferi toate posibilitatile de a-si prezenta opiniile si de a da informatii ?n sprijinul afirmatiilor sale.

18. Statele parti se straduiesc sa ?ncheie acorduri sau aranjamente bilaterale si multilaterale pentru a permite extradarea ori pentru a-i spori eficienta.

ART. 45

Transferul persoanelor condamnate

Statele parti pot lua ?n considerare ?ncheierea de acorduri sau de aranjamente bilaterale si multilaterale referitoare la transferul pe teritoriul lor de persoane condamnate la pedepse cu ?nchisoarea sau la alte pedepse privative de libertate ca urmare a

infractiunilor prevazute de prezenta conventie, pentru ca acestea sa ?si poata executa acolo restul pedepsei.

ART. 46

Asistenta judiciara

1. Statele parti ?si acorda reciproc cea mai ampla cu putinta asistenta judiciara cu prilejul anchetelor, urmaririlor si procedurilor judiciare privind infractiunile prevazute de prezenta conventie.

2. Cea mai ampla cu putinta asistenta judiciara este acordata, ?n masura ?n care legile, tratatele, acordurile si aranjamentele pertinente ale statului parte solicitat o permit, ?n cursul anchetelor, urmaririlor si procedurilor judiciare privind infractiuni ?n care o persoana juridica poate fi trasa la raspundere ?n statul parte solicitant, conform art. 26 din prezenta conventie.

3. Asistenta juridica ce se acorda ?n aplicarea prezentului articol poate fi solicitata ?n scopurile urmatoare:

- a) str?ngerea de marturii sau de depozitii;
- b) ?nm?narea actelor judiciare;
- c) efectuarea de perchezitii si sechestre, precum si de blocari;
- d) examinarea de obiecte si cercetarea la fata locului;
- e) transmiterea de informatii, de probe si rapoarte de expertiza;
- f) transmiterea originalelor sau a copiilor certificate pentru conformitate ale documentelor si dosarelor pertinente, inclusiv ale documentelor administrative, bancare, financiare sau comerciale si ale documentelor societatilor comerciale;
- g) identificarea sau localizarea produsului infractiunii, bunurilor, instrumentelor sau a altor lucruri ?n scopul strangerii elementelor de proba;
- h) facilitarea ?nfatisarii voluntare a persoanelor ?n statul parte solicitant;
- i) acordarea oricarei alte asistente compatibile cu dreptul intern al statului parte solicitat;
- j) identificarea, blocarea si localizarea produsului infractiunii, conform dispozitiilor cap. V din prezenta conventie;
- k) recuperarea bunurilor, conform dispozitiilor cap. V din prezenta conventie.

4. Fara prejudicierea dreptului intern, autoritatile competente ale unui stat parte pot, fara cerere prealabila, sa comunice informatii privind cauze penale unei autoritati competente a unui alt stat parte, daca apreciaza ca aceste informatii ar putea servi ?nceperii sau ?ncheierii anchetelor si urmaririlor penale ori sa determine acest din urma stat sa formuleze o cerere ?n baza prezentei conventii.

5. Comunicarea de informatii conform paragrafului 4 al prezentului articol se face fara prejudicierea anchetelor si urmaririlor penale ?n statul ale carui autoritati competente transmit informatiile. Autoritatile competente care primesc aceste informatii vor fi de acord cu oricare cerere, tinz?nd ca aceste informatii sa ram?na confidentiale chiar temporar sau ca folosirea lor sa fie ?nsotita de restrictii. Totusi aceasta nu impiedica statul parte care primeste informatiile sa dezvaluie, cu prilejul procedurii judiciare, informatiile justificative ?n favoarea unui invinuit. In acest ultim caz statul parte care primeste informatiile avizeaza statul parte care le comunica, ?nainte de dezvaluirea lor, si, la cererea acestuia, ?l consulta. Daca, ?ntr-un caz exceptional, o notificare prealabila nu este posibila, statul parte care primeste informatiile ?ncunostinteaza fara ?nt?rziere despre dezvaluire statul parte care le comunica.

6. Dispozițiile prezentului articol nu afectează cu nimic obligațiile care rezultă din oricare alt tratat bilateral sau multilateral care guvernează ori trebuie să guverneze, în regim sau în parte, asistența judiciară.

7. Paragrafele 9-29 ale prezentului articol sunt aplicabile cererilor făcute în conformitate cu prezentul articol, dacă statele părți în cauză sunt legate printr-un tratat de asistență judiciară. Dacă statele părți menționate sunt legate de un asemenea tratat, sunt aplicabile dispozițiile corespunzătoare ale acestuia, cu excepția cazului în care statele părți nu convin să aplice în locul lor dispozițiile paragrafelor 9-29 ale prezentului articol. Statele părți sunt încurajate în mod deosebit să aplice aceste paragrafe dacă le facilitează cooperarea.

8. Statele părți nu pot invoca secretul bancar pentru a refuza asistența judiciară prevăzută de prezentul articol.

9. a) Când în aplicarea prezentului articol răspunde unei cereri de asistență în absența dublei incriminări, un stat parte solicitat ține seama de obiectul prezentei convenții așa cum el a fost enunțat în articolul 1.

b) Statele părți pot invoca absența dublei incriminări pentru a refuza transmiterea unei cereri în aplicarea prezentului articol. Cu toate acestea, statul parte solicitat, când aceasta este compatibilă cu principiile fundamentale ale sistemului său juridic, admite cererea solicitată, dacă ea nu implică măsuri coercitive. Aceasta asistență poate fi refuzată dacă cererea poartă asupra unor probleme minore sau pentru care cooperarea sau asistența solicitată poate fi obținută în temeiul altor dispoziții ale prezentei convenții.

c) Fiecare stat parte poate avea în vedere luarea măsurilor necesare pentru a-i permite furnizarea unei asistente judiciare cât mai ample cu putință în aplicarea prezentului articol, în absența dublei incriminări.

10. Orice persoană detinută sau care execută o pedeapsă pe teritoriul unui stat parte, a cărei prezentă este solicitată într-un alt stat parte în scopul identificării sau audierii ori pentru ca aceasta să își dea concursul la obținerea de probe în cadrul anchetelor, urmăririlor sau procedurilor judiciare, privind infracțiunile prevăzute de prezenta convenție, poate face obiectul unui transfer dacă sunt reunite condițiile următoare:

a) persoana în cauză consimte la aceasta în mod liber și în deplină cunoștință de cauză;

b) autoritățile competente ale celor două state părți în cauză consimt la aceasta, sub rezerva condițiilor pe care aceste state părți le consideră corespunzătoare.

11. În scopul paragrafului 10 al prezentului articol:

a) statul parte către care este efectuat transferul are împuternicirea și obligația să mențină persoana în cauză în detenție, cu excepția cererii sau autorizării contrare din partea statului parte din care persoana a fost transferată;

b) statul parte către care se efectuează transferul și îndeplinește fără întîrziere obligația de a-l preda pe interesat în paza statului parte din care transferul a fost efectuat, conform celor convenite în prealabil sau altfel, așa cum au hotărît autoritățile competente ale celor două state părți;

c) statul parte către care se efectuează transferul nu poate cere statului parte din care se efectuează transferul să înceapă o procedură de extradare pentru ca interesatul să îi fie remis;

d) se tine seama de perioada în care persoana a fost în detentie în statul parte catre care a fost transferat, în scopul reducerii din pedeapsa de executat în statul parte din care a fost transferat.

12. In afara de cazul în care statul parte din care o persoana trebuie sa fie transferata în baza paragrafelor 10 si 11 ale prezentului articol nu și da acordul, aceasta persoana, oricare ar fi nationalitatea sa, nu va fi urmarita, detinuta, pedepsita sau supusa altor restrictii ale libertatii sale personale pe teritoriul statului parte catre care a fost transferata din motive de acte, omisiuni sau condamnari anterioare plecarii sale de pe teritoriul statului parte din care ea a fost transferata.

13. Fiecare stat parte desemneaza o autoritate centrala care are responsabilitatea si competenta de a primi cereri de asistenta judiciara pe care fie le executa, fie le transmite autoritatilor competente spre executare. Daca un stat parte are o regiune sau un teritoriu special prevazut cu un sistem de asistenta judiciara diferit, el poate desemna o autoritate centrala distincta care va avea aceleasi functii pentru aceasta regiune sau teritoriu. Autoritatile centrale asigura executarea si transmiterea rapida si în buna si convenita forma a cererilor primite. Daca autoritatea centrala transmite cererea unei autoritati competente pentru executare, ea încurajeaza executarea rapida si în buna si convenita forma a cererii de catre autoritatea competente. Autoritatea centrala desemnata în acest scop face obiectul unei notificari adresate secretarului general al Organizatiei Natiunilor Unite în momentul în care fiecare stat parte depune instrumentul de ratificare, acceptare, de aprobare sau de aderare la prezenta conventie. Cererile de asistenta judiciara si orice comunicare relativa la acestea sunt transmise autoritatilor centrale desemnate de statele parti. Prin prezenta dispozitie se înțelege, fara a prejudicia dreptul oricarui stat parte, ca solicitarea cererilor si a comunicarilor sa fie adresata pe cale diplomatica si, în caz de urgenta, daca statele parti convin aceasta, prin intermediul Organizatiei Internationale a Politiei Criminale, daca aceasta este posibil.

14. Cererile sunt adresate în scris sau, daca este posibil, prin orice alt mijloc care poate fi în masura sa produca un document scris, într-o limba acceptabila de statul parte solicitat, în conditii care sa permita statului parte solicitat sa și stabileasca autenticitatea. Limba sau limbile acceptabile de fiecare stat parte sunt notificate secretarului general al Organizatiei Natiunilor Unite în momentul în care acest stat parte și depune instrumentul de ratificare, acceptare, aprobare sau de aderare la prezenta conventie. In caz de urgenta si daca statele parti convin în acest fel, cererile pot fi facute oral, dar trebuie sa fie confirmate fara întârziere în scris.

15. O cerere de asistenta judiciara trebuie sa contina informatiile urmatoare:

- a) desemnarea autoritatii care emite cererea;
- b) obiectul si natura anchetei, a urmaririlor sau a procedurii judiciare la care se raporteaza cererea, precum si numele si functiile autoritatii care a fost imputernicita;
- c) un rezumat al faptelor pertinente, în afara de cererile în scopul inmanarii de acte judiciare;
- d) obiectul cererii de asistenta si detaliile oricarei proceduri speciale solicitate de statul parte solicitant doreste a fi aplicata;
- e) daca este posibil, identitatea, adresa si nationalitatea oricarei persoane vizate; si
- f) scopul în care sunt cerute marturia, informatiile sau masurile.

16. Statul parte solicitat poate cere informatii suplimentare daca acestea apar necesare pentru executarea cererii conform dreptului sau intern sau c?nd poate facilita executarea cererii.

17. Oricare cerere este executata conform dreptului intern al statului parte solicitat si, ?n masura ?n care aceasta nu contravine dreptului intern al statului parte solicitat si c?nd este posibil, conform procedurilor specificate ?n cerere.

18. In cazul ?n care este posibil si conform principiilor fundamentale ale dreptului intern, daca o persoana care se afla pe teritoriul unui stat parte trebuie sa fie ascultata ca martor sau ca expert de catre autoritatile judiciare ale unui alt stat parte, primul stat parte poate, la cererea celuiilalt, sa autorizeze audierea sa prin videoconferinta, daca nu este posibil sau nu se doreste ca ea sa se ?nfatiseze personal pe teritoriul statului parte solicitant. Statele parti pot conveni ca audierea sa fie condusa de o autoritate judiciara a statului parte solicitant si ca o autoritate judiciara a statului parte solicitat sa asiste la aceasta.

19. Statul parte solicitant nu comunica, nici nu foloseste informatiile sau elementele de proba transmisa de catre statul parte solicitat pentru anchete, urmariri si proceduri judiciare, altele dec?t cele prevazute ?n cerere, fara consimtam?ntul prealabil al statului parte solicitat. Nici o prevedere a prezentului paragraf nu impiedica statul parte solicitant sa dezvaluie, ?n cursul procedurii, informatiile sau elementele de proba pentru dezvinovatare. In acest ultim caz statul parte solicitant avizeaza statul parte solicitat ?nainte de dezvaluire si, daca i se adreseaza o cerere, consulta statul parte solicitat. Daca, ?ntr-un caz exceptional, o notificare prealabila nu este posibila, statul parte solicitant informeaza fara ?nt?rziere statul parte solicitat despre dezvaluire.

20. Statul parte solicitant poate cere ca statul parte solicitat sa pastreze secretul asupra cererii si continutului acesteia, ?n afara de masurile necesare pentru a o executa. Daca statul parte solicitat nu poate satisface aceasta exigenta, el informeaza fara ?nt?rziere statul parte solicitant.

21. Asistenta judiciara poate fi refuzata:

- a) daca cererea nu este facuta ?n conformitate cu dispozitiile prezentului articol;
- b) daca statul parte solicitat apreciaza ca executarea cererii este susceptibila sa aduca atingere suveranitatii, securitatii, ordinii sale publice sau altor interese esentiale;
- c) ?n cazul ?n care dreptul intern al statului parte solicitat ar interzice autoritatilor sale sa ia masurile cerute, daca este vorba despre o infractiune analoga care a facut obiectul unei anchete, urmariri sau proceduri judiciare ?n cadrul propriei competente;
- d) ?n cazul ?n care ar fi contrara sistemului juridic al statului parte solicitat privind asistenta judiciara de acceptare a cererii.

22. Statele parti nu pot refuza, de asemenea, o cerere de asistenta judiciara pentru singurul motiv ca infractiunea este considerata av?nd legatura cu probleme fiscale.

23. Orice refuz al asistentei judiciare trebuie sa fie motivat.

24. Statul parte solicitat executa cererea de asistenta judiciara cat mai prompt posibil si tine seama, ?n masura posibilului, de orice termene sugerate de statul parte solicitant si care sunt motivate, de preferinta, ?n cerere. Statul parte solicitant poate prezenta cereri rezonabile de informatii asupra stadiului de desfasurare a masurilor luate de catre statul parte solicitat pentru a da curs cererii sale. Statul parte solicitat raspunde cererilor rezonabile ale statului parte solicitant privind progresele realizate ?n executarea cererii.

C?nd asistenta solicitata nu mai este necesara, statul parte solicitant informeaza prompt statul parte solicitat despre aceasta.

25. Asistenta judiciara poate fi am?nata de statul parte solicitat pe motiv ca ea ar putea impiedica anchete, urmariri sau o procedura judiciara ?n curs.

26. Inainte de a refuza o cerere ?n baza paragrafului 21 al prezentului articol sau de a amana executarea ?n baza paragrafului 25, statul parte solicitat examineaza cu statul parte solicitant posibilitatea acordarii asistentei sub rezerva conditiilor pe care le considera necesare. Daca statul parte solicitant accepta asistenta sub rezerva acestor conditii, el se conformeaza acestora.

27. Fara prejudicierea aplicarii paragrafului 12 al prezentului articol, un martor, un expert sau o alta persoana care, la cererea statului parte solicitant, consimte sa faca o depozitie ?n cursul unei proceduri ori sa colaboreze la o ancheta, la urmariri sau la o procedura judiciara pe teritoriul statului parte solicitant nu va fi urmarita, detinuta, pedepsita ori supusa altor restrictii ale libertatii sale personale pe acest teritoriu pentru motive de fapte, omisiuni sau condamnari anterioare plecarii sale de pe teritoriul statului parte solicitat. Aceasta imunitate ?nceteaza c?nd martorul, expertul ori acea persoana, care a avut, pentru o perioada de 15 zile consecutive sau pentru orice alta perioada convenita de statele parti, socotita de la data la care ei au fost informati oficial ca prezenta lor nu mai este ceruta de autoritatile judiciare, posibilitatea de a parasii teritoriul statului parte solicitant, a ramas totusi ?n mod voluntar sau, parasindu-l, a revenit aici de bunavoie.

28. Cheltuielile obisnuite facute pentru executarea unei cereri sunt ?n sarcina statului parte solicitat, ?n afara de cazul ?n care s-a convenit altfel ?ntre statele parti respective. Atunci c?nd cheltuieli importante sau extraordinare sunt ori se dovedesc ulterior necesare pentru executarea cererii, statele parti se consulta pentru a fixa conditiile conform carora cererea va fi executata, precum si modul ?n care vor fi preluate cheltuielile.

29. Statul parte solicitat:

a) transmite statului parte solicitant copii ale dosarelor, documentelor sau informatiilor administrative aflate ?n posesia sa si la care, ?n baza dreptului sau intern, publicul are acces;

b) poate, de bunavoie, sa transmita statului parte solicitant, integral, ?n parte sau ?n conditiile pe care le apreciaza adecvate, copii ale tuturor dosarelor, documentelor sau informatiilor administrative aflate ?n posesia sa si la care, ?n virtutea dreptului sau intern, publicul nu are acces.

30. Statele parti au ?n vedere, daca este cazul, posibilitatea de a ?nceia acorduri sau aranjamente bilaterale ori multilaterale care servesc obiectivelor si dispozitiilor prezentului articol, le dau aplicabilitate practica sau le intaresc.

ART. 47

Transferul de proceduri penale

Statele parti au ?n vedere posibilitatea de a-si transfera reciproc procedurile referitoare la urmarirea unei infractiuni prevazute de prezenta conventie, ?n cazurile ?n care acest transfer este considerat necesar ?n interesul unei bune administrari a justitiei si, ?n special, c?nd cauza priveste mai multe jurisdictii, ?n vederea centralizarii urmaririlor.

ART. 48

Cooperarea ?ntre serviciile de investigatii si de reprimare

1. Statele parti coopereaza str?ns, conform sistemelor lor juridice si administrative, ?n vederea intaririi eficacitatii investigarii si reprimarii infractiunilor prevazute de prezenta conventie. In special, statele parti iau masuri eficiente pentru:

a) ?ntarirea cailor de comunicatii ?ntre autoritatile lor, organismele si serviciile competente si, daca este necesar, ?n scopul facilitarii schimbului sigur si rapid de informatii privind toate aspectele infractiunilor prevazute de prezenta conventie, inclusiv, daca statele parti interesate considera potrivit, legaturile cu alte activitati infractionale;

b) cooperarea cu alte state parti, ?n ceea ce priveste infractiunile prevazute de prezenta conventie, ?n conducerea anchetelor referitoare la punctele urmatoare:

(i) identitatea si activitatile persoanelor banuite de implicarea ?n aceste infractiuni, locul unde se afla ele sau locul unde se afla persoanele ?n cauza;

(ii) circulatia produsului infractiunii sau a bunurilor provenind din sav?rsirea de infractiuni;

(iii) circulatia bunurilor, a materialelor sau a altor instrumente folosite ori destinate a fi folosite ?n sav?rsirea acestor infractiuni;

c) transmiterea, c?nd este cazul, a pieselor sau cantitatilor de substante necesare ?n scopurile analizei ori anchetei;

d) schimbul de informatii, c?nd este cazul, cu alte state parti privind mijloacele si procedeele specifice folosite pentru sav?rsirea infractiunilor prevazute de prezenta conventie, cum sunt folosirea de identitati false, de documente contrafacute, modificate sau falsificate ori a altor mijloace de disimulare a activitatilor lor;

e) facilitarea unei coordonari eficiente ?ntre autoritatile, organismele si serviciile lor competente si favorizarea schimbului de personal si de experti, inclusiv, sub rezerva existentei de acorduri sau de aranjamente bilaterale ?ntre statele parti ?n cauza, detasarea de agenti de legatura;

f) schimbul de informatii si coordonarea masurilor administrative si a altor masuri luate, dupa cum se decide, pentru a descoperi cat mai repede infractiunile prevazute de prezenta conventie.

2. In scopul aplicarii prezentei conventii, statele parti au ?n vedere sa ?ncheie acorduri sau aranjamente bilaterale ori multilaterale care sa prevada o cooperare directa ?ntre serviciile de investigatie si de reprimare si, atunci c?nd exista deja astfel de acorduri sau aranjamente, sa le modifice. In absenta unor asemenea acorduri sau aranjamente ?ntre statele parti respective, acestea din urma se pot baza pe prezenta conventie pentru stabilirea unei cooperari ?n materie de investigare si de reprimare privind infractiunile prevazute de prezenta conventie. De fiecare data, c?nd este cazul, statele parti utilizeaza pe deplin acordurile sau aranjamentele, inclusiv organizatiile internationale ori regionale, pentru a ?ntari cooperarea dintre serviciile de investigare si de reprimare.

3. Statele parti se straduiesc sa coopereze, ?n masura mijloacelor, pentru combaterea infractiunilor prevazute de prezenta conventie, sav?rsite cu mijloace tehnice moderne.

ART. 49

Anchete comune

Statele parti au ?n vedere sa ?ncheie acorduri sau aranjamente bilaterale ori multilaterale ?n baza carora, pentru cauzele care fac obiectul anchetelor, urmaririlor sau procedurilor judiciare ?n unul ori mai multe state, autoritatile competente respective pot stabili instante de anchete comune. In lipsa unor asemenea acorduri sau aranjamente, pot

fi hotar?te anchete comune. Statele parti interesate vegheaza ca suveranitatea statului pe teritoriul caruia trebuie sa se desfasoare ancheta sa fie pe deplin respectata.

ART. 50

Tehnici de anchete speciale

1. In vederea combaterii eficiente a coruptiei, fiecare stat parte, ?n masura ?n care principiile fundamentale ale sistemului sau juridic intern o permit si conform conditiilor prevazute de dreptul sau intern, ia, ?n limita mijloacelor sale, masurile necesare pentru a permite ca autoritatile sale competente sa poata recurge ?n mod corespunzator, pe teritoriul sau, la livrari supravegheate si, c?nd considera potrivit, la alte tehnici de anchete speciale, cum sunt supravegherea electronica sau alte forme de supraveghere si operatiunile de infiltrare, si pentru ca probele culese prin intermediul acestor tehnici sa fie admisibile ?n fata instantelor judecatoresti.

2. In scopurile anchetelor asupra infractiunilor prevazute de prezenta conventie, statele parti sunt ?ncurajate sa ?ncheie, daca este necesar, acorduri sau aranjamente bilaterale ori multilaterale corespunzatoare pentru recurgerea la tehnici de anchete speciale ?n cadrul cooperarii internationale. Aceste acorduri sau aranjamente sunt ?ncheiate si aplicate cu respectarea deplina a principiului egalitatii suverane a statelor si sunt puse ?n aplicare cu respectarea stricta a dispozitiilor pe care le contin.

3. In absenta acordurilor sau aranjamentelor prevazute la paragraful 2 al prezentului articol, deciziile de a se recurge la tehnici de anchete speciale la nivel international sunt luate de la caz la caz si pot, daca este necesar, sa tina seama de ?ntelegerile si aranjamentele financiare ?n ceea ce priveste exercitiul competentei lor de catre statele parti ?n cauza.

4. Livrarile supravegheate la care s-a hotar?t sa se recurga la nivel international pot include, cu consimtam?ntul statelor parti ?n cauza, metode cum ar fi interceptarea marfurilor si a fondurilor si autorizarea urmaririi transportului lor, fara modificare sau dupa sustragere ori ?nlocuirea ?n ?ntregime sau ?n parte a acestora.

CAP. V

Recuperarea de bunuri

ART. 51

Dispozitii generale

Restituirea de bunuri ?n aplicarea prezentului capitol este un principiu fundamental al acestei conventii, iar statele parti ?si acorda reciproc ?n acest domeniu cea mai ampla cu putinta cooperare si asistenta judiciara.

ART. 52

Prevenirea si descoperirea transferurilor produsului infractiunii

1. Fara a aduce atingere art. 14 din prezenta conventie, fiecare stat parte ia, conform dreptului sau intern, masurile necesare pentru ca institutiile financiare apartin?nd jurisdicției sale sa fie obligate sa verifice identitatea clientilor si sa ia masuri rezonabile pentru a determina identitatea beneficiarilor fondurilor depuse ?n conturi mari, precum si de a supune la o supraveghere sporita conturile pe care persoane care exercita sau au exercitat functii publice importante si membrii familiilor lor si anturajul lor cauta sa le deschida sau sa le detina direct ori cauta sa le deschida sau sa le detina printr-un intermediar. Aceasta supraveghere este rezonabil conceputa pentru a descoperi operatiile

suspecte, cu scopul de a le semnala autoritatilor competente, si nu ar trebui interpretate ca un mijloc de descurajare a institutiilor financiare - sau de a le interzice - sa ?ntretina relatii de afaceri cu clienti legitimi.

2. In scopul de a facilita aplicarea masurilor prevazute la paragraful 1 al prezentului articol, fiecare stat parte, conform dreptului sau intern si inspirandu-se din initiativele pertinente luate de organizatiile regionale, interregionale ?n lupta impotriva spalarii banilor:

a) publica liniile directe privind tipurile de persoane fizice sau juridice asupra conturilor carora institutiile financiare apartin?nd jurisdicției sale ar trebui sa exercite o supraveghere sporita, tipurile de cont si de operatiuni la care ar trebui sa acorde o atentie speciala, precum si masurile ce trebuie luate privind deschiderea unor astfel de conturi, administrarea lor si ?nregistrarea operatiunilor; si

b) daca este cazul, notifica institutiilor financiare ce tin de jurisdicția sa, la cererea unui alt stat parte sau din proprie initiativa, identitatea persoanelor fizice si juridice ale caror conturi ar trebui supravegheate mai strict, ?n plus fata de persoanele pe care institutiile financiare vor putea altfel sa le identifice.

3. In contextul lit. a) a paragrafului 2 al prezentului articol, fiecare stat parte aplica masuri pentru ca institutiile sale financiare sa tina evidente corespunzatoare pe o durata potrivita, conturi si operatiuni implic?nd persoanele mentionate la paragraful 1 al prezentului articol, evidente care ar trebui sa contina, cel putin, informatii asupra identitatii clientului, precum si, ?n masura posibilului, asupra beneficiarului.

4. In scopul prevenirii si descoperirii transferurilor de bunuri dob?ndite ilicit, provenind din infractiunile stabilite conform prezentei conventii, fiecare stat parte aplica masurile corespunzatoare si eficiente pentru a impiedica, cu ajutorul organismelor sale de reglementare si de control, stabilirea bancilor care nu au prezenta fizica si care nu sunt afiliate unui grup financiar reglementat. In plus, statele parti pot pretinde institutiilor lor financiare sa refuze stabilirea sau sa urmareasca relatiile bancare corespunzatoare cu astfel de institutii si sa evite sa stabileasca relatii cu institutii financiare straine care permit utilizarea conturilor lor de catre banci care nu au prezenta fizica si care nu sunt afiliate unui grup financiar reglementat.

5. Fiecare stat parte are ?n vedere stabilirea, conform dreptului sau intern, pentru agentii publici corespunzatori, de sisteme eficiente de divulgare a informatiei financiare si prevede sanctiuni corespunzatoare ?n cazul ?ncalcarii. Fiecare stat parte urmareste, de asemenea, sa ia masurile necesare pentru a permite autoritatilor sale competente sa impartaseasca aceasta informatie cu autoritatile competente ale altor state parti atunci c?nd acestea o solicita pentru ancheta asupra bunurilor dob?ndite ilicit, pentru a le reclama si a le recupera.

6. Fiecare stat parte urmareste sa ia, conform dreptului sau intern, masurile necesare pentru ca agentii sai publici corespunzatori av?nd un drept ori o delegatie de semnatura sau orice alta ?mputernicire asupra unui cont financiar domiciliat ?ntr-o alta tara straina sa fie obligati sa o semnaleze autoritatilor competente si sa pastreze evidentele corespunzatoare acestor conturi. Fiecare stat parte prevede, de asemenea, sanctiuni corespunzatoare ?n cazul ?ncalcarii acestei obligatii.

ART. 53

Masuri pentru recuperarea directa de bunuri

Fiecare stat parte, conform dreptului sau intern:

a) ia masurile necesare pentru a permite unui alt stat parte sa intenteze o actiune civila ?n fata instantelor sale judecatoresti ?n vederea recunoasterii existentei unui drept de proprietate asupra bunurilor dob?ndite prin intermediul unei infractiuni stabilite conform prezentei conventii;

b) ia masurile necesare pentru a permite instantelor sale judecatoresti sa ordone autorilor infractiunilor stabilite conform prezentei conventii sa verse o reparatie sau daune-interese unui alt stat parte care a suferit un prejudiciu ?n urma acestor infractiuni; si

c) ia masurile necesare pentru a permite instantelor sale judecatoresti sau autoritatilor competente, c?nd trebuie sa decida o confiscare, sa recunoasca dreptul de proprietate legitim revendicat de catre un alt stat parte asupra bunurilor dob?ndite prin intermediul unei infractiuni stabilite conform prezentei conventii.

ART. 54

Mecanisme de recuperare de bunuri prin cooperarea internationala ?n scopul confiscarii

1. In scopul de a asigura asistenta judiciara prevazuta la art. 55 din prezenta conventie privind bunurile achizitionate prin intermediul unei infractiuni stabilite conform prezentei conventii sau utilizate pentru astfel de infractiune, fiecare stat parte, conform dreptului sau intern:

a) ia masurile necesare pentru a permite autoritatilor sale competente sa dea efect unei decizii de confiscare a unei instante judecatoresti apartin?nd altui stat parte;

b) ia masurile necesare pentru a permite autoritatilor sale competente, c?nd acestea au competenta teritoriala, sa ordone confiscarea bunurilor de origine straina, pronunt?ndu-se asupra unei infractiuni de spalare a banilor sau uneia ce tine de competenta sa, sau prin alte proceduri autorizate de dreptul sau intern; si

c) are ?n vedere sa ia masurile necesare pentru a permite confiscarea unor asemenea bunuri ?n absenta unei condamnari, atunci c?nd autorul infractiunii nu poate fi urmarit din cauza decesului, evadarii sau absentei ori ?n alte cazuri corespunzatoare.

2. In scopul de a acorda asistenta judiciara care ?i este solicitata ?n aplicarea paragrafului 2 al art. 55, fiecare stat parte, conform dreptului sau intern:

a) ia masurile necesare pentru a permite autoritatilor sale competente sa blocheze sau sa sechestreze bunuri, ?n temeiul unei hotar?ri judecatoresti sau a unei autoritati competente a unui stat parte solicitant ordonand blocarea sau confiscarea, care da statului parte solicitat un motiv rezonabil sa creada ca exista temeiuri suficiente de a lua astfel de masuri si ca bunurile vor face ulterior obiectul unei ordonante de confiscare ?n scopul lit. a) a paragrafului 1 al prezentului articol;

b) ia masurile necesare pentru a permite autoritatilor sale competente sa blocheze sau sa sechestreze bunuri ?n baza unei cereri care da statului parte un motiv rezonabil sa creada ca exista temeiuri suficiente de a lua masuri si ca bunurile vor face ulterior obiectul unei ordonante de confiscare ?n scopul lit. a) a paragrafului 1 al prezentului articol; si

c) are ?n vedere luarea unor masuri suplimentare pentru a permite autoritatilor competente sa pastreze bunurile ?n vederea confiscarii lor, de exemplu ?n baza unei arestari sau a unei acuzari intervenite ?n strainatate ?n legatura cu achizitionarea lor.

ART. 55

Cooperarea internationala ?n scopul confiscarii

1. În măsura posibilităților, în cadrul sistemului sau juridic național, un stat parte care a primit de la un alt stat parte având competența de a investiga o infracțiune prevăzută de prezenta convenție o cerere de confiscare a produsului infracțiunii, bunurilor materiale sau a altor instrumente prevăzute la paragraful 1 al art. 31 din prezenta convenție, care sunt situate pe teritoriul său:

a) transmite cererea autorităților sale competente, în vederea pronunțării unei decizii de confiscare și, în cazul în care aceasta intervine, să fie executată; sau

b) transmite autorităților sale competente, cu scopul de a fi executată în limitele cererii, decizia de confiscare pronunțată de o instanță judecătorească situată pe teritoriul statului parte solicitant, conform paragrafului 1 al art. 31 și lit. a) a paragrafului 1 al art. 54 din prezenta convenție, cu atât mai mult cu cât ea poartă asupra produsului infracțiunii, bunurilor, materialelor sau altor instrumente prevăzute în paragraful 1 al art. 31, situate pe teritoriul său.

2. În cazul în care cererea este făcută de către un alt stat parte care are competența pentru a cunoaște o infracțiune prevăzută prin prezenta convenție, statul parte solicitat ia măsurile necesare pentru identificarea, localizarea și blocarea sau sechestrul produsului infracțiunii, bunurilor, materialelor sau altor instrumente prevăzute în paragraful 1 al art. 31 din prezenta convenție, în vederea unei confiscări ulterioare ordonate fie de către statul parte solicitant, fie, ca urmare a unei cereri formulate în baza paragrafului 1 al prezentului articol, de către statul parte solicitat.

3. Dispozițiile art. 46 din prezenta convenție se aplică mutatis mutandis prezentului articol. În afara informațiilor prevăzute la paragraful 15 al art. 46, cererile făcute în aplicarea prezentului articol conțin:

a) în cazul în care cererea se referă la lit. a) a paragrafului 1 al prezentului articol, o descriere a bunurilor care urmează să fie confiscate, inclusiv, în măsura posibilului, a locului în care acestea se găsesc și, dacă este cazul, a valorii lor estimative, și o expunere a faptelor pe care se bazează statul parte solicitant, care să permită statului parte solicitat să pronunțe o decizie de confiscare în cadrul dreptului său intern;

b) în cazul în care se referă la lit. b) a paragrafului 1 al prezentului articol, o copie certificată a deciziei de confiscare date de statul parte solicitant, pe care se întemeiază cererea, o expunere a faptelor și informațiilor indicând limitele în care se cere executarea deciziei, o declarație menționând măsurile luate de statul parte solicitant pentru a informa terții de bună-credință și a garanta o procedură regulată și o declarație conform căreia decizia de confiscare este definitivă;

c) în cazul în care cererea se referă la paragraful 2 al prezentului articol, o expunere a faptelor pe care se bazează statul parte solicitant și o descriere a măsurilor solicitate, precum și, atunci când este disponibilă, o copie certificată a deciziei pe care se întemeiază cererea.

4. Deciziile sau măsurile prevăzute la paragrafele 1 și 2 ale prezentului articol sunt luate de statul parte solicitat, conform dreptului său intern și dispozițiilor acestui drept și potrivit regulilor sale de procedură sau ale oricărui acord sau aranjament bilateral ori multilateral care îl leagă de statul parte solicitant.

5. Fiecare stat parte trimite secretarului general al Organizației Națiunilor Unite o copie a legilor și regulamentelor sale care dau efect prezentului articol, precum și o copie a oricărei modificări ulterioare aduse acestor legi și regulamente sau o descriere a acestor legi, regulamente și modificări ulterioare.

6. Dacă un stat parte decide să subordoneze adoptarea măsurilor prevăzute la paragrafele 1 și 2 ale prezentului articol existenței unui tratat în materie, el consideră prezenta convenție ca bază convențională necesară și suficientă.

7. Cooperarea în baza prezentului articol poate fi refuzată sau măsurile de conservare pot fi ridicate dacă statul parte solicitat nu primește în timp util probele suficiente sau dacă bunul este de valoare minimă.

8. Înainte de a ridica orice măsură de conservare luată în aplicarea prezentului articol, statul parte solicitat da, dacă este posibil, statului parte solicitant dreptul de a prezenta argumente în favoarea menținerii măsurii.

9. Dispozițiile prezentului articol nu trebuie interpretate ca aducând atingere drepturilor tertilor de bună-credință.

ART. 56

Cooperarea specială

Fără prejudicierea dreptului său intern, fiecare stat parte se străduiește să ia măsuri care să-i permită, fără a aduce atingere propriilor anchete, urmăriți sau proceduri judiciare, să comunice, fără o cerere prealabilă, unui stat parte informații asupra produsului infracțiunilor stabilite în conformitate cu prezenta convenție atunci când consideră că divulgarea acestor informații ar putea să ajute statul parte respectiv să înceapă sau să conducă o anchetă, urmăriți ori o procedură judiciară sau care ar putea să deschidă calea prezentării de către acest stat a unei cereri în baza prezentului capitol.

ART. 57

Restituirea și dispunerea de bunuri

1. Un stat parte care a confiscat bunuri în aplicarea art. 31 sau 55 din prezenta convenție dispune de acestea, inclusiv restituindu-le proprietarilor legitimi anteriori, în aplicarea paragrafului 3 al prezentului articol și conform dispozițiilor prezentei convenții și dreptului său intern.

2. Fiecare stat parte adoptă, conform principiilor fundamentale ale dreptului său intern, măsuri legislative și alte măsuri care se dovedesc a fi necesare pentru a permite autorităților sale competente să restituie bunurile confiscate, atunci când acționează la cererea unui alt stat parte, conform prezentei convenții și ținând seama de drepturile tertilor de bună-credință.

3. Conform art. 46 și 55 din prezenta convenție și conform paragrafelor 1 și 2 ale prezentului articol, statul parte solicitat:

a) în cazurile de sustragere de fonduri publice sau de spalare de fonduri publice sustrase, prevăzute la art. 17 și 23, când confiscarea a fost executată conform art. 55 și în baza ramănerii definitive a unei decizii pronunțate în statul parte solicitant, exigentă la care acesta poate renunța, restituie bunurile confiscate statului parte solicitant;

b) în cazul produsului oricărei alte infracțiuni vizate prin prezenta convenție, când confiscarea a fost executată conform art. 55 din prezenta convenție și în baza ramănerii definitive a unei decizii pronunțate în statul parte solicitant, exigentă la care acesta poate renunța, restituie bunurile confiscate statului parte solicitant, când acesta din urmă furnizează statului parte solicitat probe rezonabile ale dreptului său de proprietate anterior asupra bunurilor menționate ale statului parte solicitat sau când acesta din urmă recunoaște un prejudiciu adus statului solicitant ca temei de restituire a bunurilor confiscate;

c) În toate cazurile, urmarește cu titlu prioritar să restituie bunurile confiscate statului solicitant, să le restituie proprietarilor legitimi anteriori sau să despăgubească victimele infracțiunii.

4. Dacă este cazul și numai dacă statele parti nu decid altfel, statul parte solicitat poate să deducă cheltuielile rezonabile ocazionate de anchete, urmăriți sau proceduri judiciare care au dus la restituirea sau dispunerea bunurilor confiscate în aplicarea prezentului articol.

5. Dacă este cazul, statele parti pot, de asemenea, urmări încheierea, după caz, de acorduri sau de aranjamente reciproce pentru dispunerea definitivă a bunurilor confiscate.

ART. 58

Serviciul de informare financiar

Statele parti cooperează în scopul prevenirii și combaterii transferului produsului infracțiunilor stabilite conform prezentei convenții, precum și în scopul promovării mijloacelor de recuperare a produsului menționat și, cu această finalitate, au în vedere stabilirea unui serviciu de informare financiar care va fi însărcinat să primească, să analizeze și să comunice autorităților competente declarațiile de operațiuni financiare suspecte.

ART. 59

Acorduri și aranjamente bilaterale și multilaterale Statele parti urmăresc să încheie acorduri sau aranjamente bilaterale ori multilaterale cu scopul de a consolida eficiența cooperării internaționale instaurate în aplicarea prezentului capitol.

CAP. VI

Asistența tehnică și schimbul de informații

ART. 60

Formarea și asistența tehnică

1. Fiecare stat parte stabilește, dezvoltă sau îmbunătățește, în măsura necesităților, programe de formare specifice pentru personalul său însărcinat să prevină și să combată corupția; aceste programe se pot referi, în deosebi, la:

a) măsurile specifice de prevenire, descoperire, investigare, reprimare și luptă împotriva corupției, inclusiv utilizarea metodelor de strângere a probelor și de investigații;

b) consolidarea capacităților de elaborare și de planificare a strategiilor împotriva corupției;

c) formarea de autorități competente în stabilirea cererilor de asistență judiciară care să răspundă exigentelor prezentei convenții;

d) evaluarea și consolidarea instituțiilor, gestiunii serviciului public și a finanțelor publice (inclusiv achiziții publice) și a sectorului privat;

e) prevenirea transferului produsului infracțiunilor stabilite conform prezentei convenții, lupta împotriva acestor transferuri și recuperarea acestui produs;

f) descoperirea și blocarea transferurilor produsului infracțiunilor stabilite conform prezentei convenții;

g) supravegherea mișcărilor produsului infracțiunilor stabilite conform prezentei convenții, precum și a metodelor de transfer, de disimulare sau de deghizare a acestui produs;

h) mecanisme si metode judiciare si administrative corespunzatoare si eficiente pentru a asigura restituirea produsului infractiunilor stabilite conform prezentei conventii;

i) metode folosite pentru protectia victimelor si a martorilor care coopereaza cu autoritatile judiciare; si

j) formarea reglementarilor nationale si internationale si formarea lingvistica.

2. Statele parti au in vedere, in planurile si in programele lor nationale de lupta impotriva coruptiei, sa acorde, dupa posibilitati, cea mai ampla cu putinta asistenta tehnica, in special in folosul tarilor in curs de dezvoltare, inclusiv sprijinul material si formarea in domeniile mentionate la paragraful 1 al prezentului articol, precum si formarea, asistenta, schimbul reciproc de experienta in materie si cunostinte specializate, ceea ce va facilita cooperarea internationala intre statele parti in domeniile de extradare si de asistenta judiciara.

3. Statele parti intaresc, in masura in care este necesar, masurile luate pentru optimizarea activitatilor operationale si de formare in cadrul organizatiilor internationale si regionale si in cadrul acordurilor sau aranjamentelor bilaterale si multilaterale in materie.

4. Statele parti au in vedere sa-si acorde asistenta, la cerere, pentru a conduce evaluari, studii si cercetari asupra tipurilor, cauzelor, efectelor si costurilor coruptiei pe teritoriul lor, in vederea elaborarii, cu participarea autoritatilor competente si a societatii, de strategii si planuri de actiune pentru combaterea coruptiei.

5. Cu scopul de a facilita recuperarea produsului infractiunilor stabilite conform prezentei conventii, statele parti pot coopera comunicandu-si numele expertilor susceptibili de a ajuta la atingerea acestui obiectiv.

6. Statele parti au in vedere sa foloseasca in mod util conferinte si seminarii subregionale, regionale si internationale pentru a favoriza cooperarea si asistenta tehnica si pentru a stimula schimburile de opinii asupra problemelor comune, inclusiv asupra problemelor si nevoilor particulare ale tarilor in curs de dezvoltare si ale tarilor cu o economie in tranzitie.

7. Statele parti au in vedere stabilirea de mecanisme cu caracter voluntar, in scopul de a contribui financiar, prin programe si proiecte de asistenta tehnica, la eforturile tarilor in curs de dezvoltare si ale tarilor cu o economie in tranzitie pentru a aplica prezenta conventie.

8. Fiecare stat parte are in vedere sa verse contributii voluntare Centrului pentru prevenirea internationala a criminalitatii cu scopul de a incuraja, prin intermediul acestuia, programe si proiecte in tarile in curs de dezvoltare pentru aplicarea prezentei conventii.

ART. 61

Colectarea, schimbul si analiza informatiilor asupra coruptiei

1. Fiecare stat parte are in vedere sa analizeze, prin consultarea cu experti, tendintele de coruptie pe teritoriul sau, precum si circumstantele in care infractiunile de coruptie sunt savarsite.

2. Statele parti au in vedere sa dezvolte si sa puna in comun, direct intre ele si prin intermediul organizatiilor internationale si regionale, statisticile si cunostintele lor analitice referitoare la coruptie, precum si informatiile in vederea elaborarii, in masura posibilului, de definitii, norme si metode comune si informatii asupra celor mai bune practici pentru prevenirea si combaterea coruptiei.

3. Fiecare stat parte are în vedere să asigure supravegherea permanentă a politicilor și măsurilor sale concrete de luptă împotriva corupției și să evalueze punerea lor în aplicare, precum și eficiența acestora.

ART. 62

Alte măsuri: aplicarea convenției prin dezvoltare economică și asistență tehnică

1. Statele parte iau măsuri de natură să asigure cea mai bună aplicare posibilă a prezentei convenții, prin cooperarea internațională, ținând seama de efectele negative ale corupției asupra societății în general și asupra dezvoltării durabile în special.

2. Statele parte fac eforturi concrete, în măsura posibilului și în coordonare unele cu altele, precum și cu organizațiile regionale și internaționale:

a) pentru dezvoltarea cooperării lor la diferite niveluri în țările în curs de dezvoltare, în vederea întăririi capacității acestora în prevenirea și combaterea corupției;

b) pentru creșterea asistenței financiare și materiale acordate țărilor în curs de dezvoltare, în scopul sprijinirii eforturilor pe care acestea le desfășoară pentru a preveni și a combate eficient corupția și pentru a le ajuta să aplice cu succes prezenta convenție;

c) pentru a acorda o asistență tehnică țărilor în curs de dezvoltare și țărilor cu economie în tranziție, cu scopul de a le ajuta să răspundă necesităților în vederea aplicării prezentei convenții. În acest sens, statele parte se străduiesc să depună voluntar contribuții adecvate și regulate într-un cont stabilit în acest scop în cadrul unui mecanism de finanțare a Organizației Națiunilor Unite. Statele parte pot, de asemenea, să aibă în vedere, în special, conform dreptului lor intern și dispozițiilor prezentei convenții, să depună în contul sus-menționat o cotă-parte din fondul sau din valoarea corespunzătoare a produsului infracțiunii sau a bunurilor confiscate în aplicarea dispozițiilor prezentei convenții;

d) pentru a încuraja și a convinge alte state și instituții financiare să se asocieze în eforturile făcute conform prezentului articol, mai ales oferind țărilor în curs de dezvoltare mai multe programe de formare și materiale moderne pentru a le ajuta să atingă obiectivele prezentei convenții.

3. În măsura posibilităților, aceste măsuri sunt luate fără a aduce atingere aranjamentelor existente în materie de asistență străină sau de alte aranjamente de cooperare financiară la nivel bilateral, regional sau internațional.

4. Statele parte pot încheia acorduri sau aranjamente bilaterale ori multilaterale privind asistența materială și logistică, ținând seama de aranjamentele financiare necesare pentru a asigura eficiența mijloacelor de cooperare internațională prevăzute de prezenta convenție și pentru a preveni, descoperi și combate corupția.

CAP. VII

Mecanisme de aplicare

ART. 63

Conferința statelor parte la convenție

1. O conferință a statelor parte la convenție se instituie pentru îmbunătățirea capacității statelor parte de a atinge obiectivele enunțate în prezenta convenție și întărirea cooperării lor în acest scop, precum și pentru promovarea și examinarea aplicării prezentei convenții.

2. Secretarul general al Organizației Națiunilor Unite va convoca Conferința statelor parti la convenție cel mai târziu după un an de la intrarea în vigoare a prezentei convenții. Prin urmare, Conferința statelor parti la convenție va ține reuniunile ordinare conform regulamentului interior pe care îl va adopta.

3. Conferința statelor parti la convenție va adopta un regulament interior și reguli privind funcționarea activităților enunțate în prezentul articol, inclusiv reguli privind admiterea și participarea observatorilor și finanțarea cheltuielilor pentru aceste activități.

4. Conferința statelor parti la convenție stabilește activitățile, procedurile și metodele de lucru în vederea realizării obiectivelor vizate la paragraful 1 al prezentului articol, astfel:

a) facilitează activitățile desfășurate de statele parti în temeiul art. 60 și 62 și al cap. II-V ale prezentei convenții, inclusiv încurajează mobilizarea contribuțiilor voluntare;

b) facilitează schimbul de informații între statele parti asupra caracteristicilor și tendințelor corupției și a practicilor eficiente pentru a le combate și preveni, și restituirii produsului infracțiunii, în special, prin intermediul publicării informațiilor pertinente prevăzute în prezentul articol;

c) cooperează cu mecanismele și organizațiile regionale și internaționale și cu organizațiile neguvernamentale competente;

d) utilizează în mod corespunzător informațiile pertinente produse de alte mecanisme internaționale și regionale pentru combaterea și prevenirea corupției cu scopul de a evita o repetare inutilă a activităților;

e) examinează periodic aplicarea prezentei convenții de către statele parti;

f) formulează recomandări în vederea îmbunătățirii prezentei convenții și a aplicării sale;

g) ia nota de nevoile de asistență tehnică ale statelor parti în ceea ce privește aplicarea prezentei convenții și recomandă măsurile pe care le consideră necesare în această privință.

5. În scopul realizării paragrafului 4 al prezentului articol, Conferința statelor parti la convenție se informează asupra măsurilor adoptate și dificultăților întâmpinate de către statele parti pentru aplicarea prezentei convenții, folosind informațiile pe care acestea le comunică prin intermediul mecanismelor complementare de examinare pe care ea le poate stabili.

6. Fiecare stat parte comunică Conferinței statelor parti la convenție, după cum aceasta o cere, informații asupra programelor, planurilor și practicilor, precum și asupra măsurilor legislative și administrative privind aplicarea prezentei convenții. Conferința statelor parti la convenție examinează mijlocul cel mai eficient de a primi informații și de a acționa în acest sens, inclusiv de la statele parti și de la organizațiile internaționale competente. Contribuțiile primite de la organizațiile neguvernamentale competente, acreditate conform procedurilor, înainte de a fi stabilite de Conferința statelor parti la convenție, pot fi, de asemenea, luate în considerare.

7. Conform paragrafelor 4-6 ale prezentului articol, Conferința statelor parti la convenție creează, atunci când consideră necesar, orice mecanism sau organ adecvat pentru a asigura aplicarea efectivă a convenției.

ART. 64

Secretariatul

1. Secretarul general al Organizației Națiunilor Unite asigură serviciile de secretariat necesare Conferinței statelor parti la convenție.

2. Secretariatul:

a) ajută Conferința statelor parti la convenție să realizeze activitățile descrise în art. 63 din prezenta convenție, ia măsuri și oferă serviciile necesare pentru sesiunile Conferinței statelor parti la convenție;

b) ajută statele parti, la cererea lor, să comunice informații Conferinței statelor parti la convenție, conform prevederilor paragrafelor 5 și 6 ale art. 63 din prezenta convenție; și

c) asigură coordonarea necesară cu secretariatul organizațiilor regionale și internaționale competente.

CAP. VIII

Dispoziții finale

ART. 65

Aplicarea convenției

1. Fiecare stat parte ia măsurile necesare, inclusiv legislative și administrative, conform principiilor fundamentale ale dreptului său intern, pentru a asigura executarea obligațiilor asumate în baza prezentei convenții.

2. Fiecare stat parte poate lua măsurile necesare mai stricte sau mai severe decât cele prevăzute prin prezenta convenție în scopul de a preveni și de a combate corupția.

ART. 66

Reglementarea diferendelor

1. Statele parti se străduiesc să soluționeze diferendele privind interpretarea sau aplicarea prezentei convenții pe cale de negociere.

2. Orice diferend între două sau mai multe state parti privind interpretarea sau aplicarea prezentei convenții, care nu poate fi soluționat prin negociere într-o perioadă rezonabilă, este supus arbitrajului, la cererea unuia dintre aceste state. Dacă în termen de 6 luni de la data cererii de arbitraj statele parti nu se pot înțelege asupra organizării arbitrajului, oricare dintre ele poate supune diferendul Curții Internaționale de Justiție, adresând o cerere conform cu Statutul Curții.

3. Fiecare stat parte poate, în momentul semnării, ratificării, acceptării sau aprobării prezentei convenții sau aderării la aceasta, să declare că nu se consideră legat de dispozițiile paragrafului 2 al prezentului articol. Celelalte state parti nu sunt legate de dispozițiile paragrafului 2 al prezentului articol față de oricare stat parte care a formulat o asemenea rezerva.

4. Orice stat parte care a formulat o rezerva în baza paragrafului 3 al prezentului articol o poate retrage în orice moment, adresând o notificare secretarului general al Organizației Națiunilor Unite.

ART. 67

Semnarea, ratificarea, acceptarea, aprobarea și aderarea

1. Prezenta convenție va fi deschisă spre semnare tuturor statelor, de la 9 la 11 decembrie 2003, la Merida (Mexic) și, ulterior, la sediul Organizației Națiunilor Unite de la New York, până la 9 decembrie 2005.

2. Prezenta conventie este, de asemenea, deschisa spre semnare organizatiilor regionale de integrare economica, cu conditia ca cel putin un stat membru al unei astfel de organizatii sa fi semnat prezenta conventie conform paragrafului 1 al prezentului articol.

3. Prezenta conventie este supusa ratificarii, acceptarii sau aprobarii. Instrumentele de ratificare, acceptare sau aprobare vor fi depuse la secretarul general al Organizatiei Natiunilor Unite. O organizatie regionala de integrare economica poate depune instrumentul de ratificare, acceptare sau aprobare daca cel putin unul dintre statele membre a facut aceasta. In acest instrument de ratificare, acceptare sau aprobare, aceasta organizatie declara sfera competentei sale privind problemele reglementate de prezenta conventie. Ea informeaza, de asemenea, depozitarul despre orice modificare pertinenta a sferei sale de competenta.

4. Prezenta conventie este deschisa aderarii oricarui stat sau oricarei organizatii regionale de integrare economica din care cel putin un stat membru este parte la prezenta conventie. Instrumentele de aderare vor fi depuse la secretarul general al Organizatiei Natiunilor Unite. In momentul aderarii sale o organizatie regionala de integrare economica ?si declara sfera de competenta privind problemele reglementate de prezenta conventie. Ea informeaza, de asemenea, depozitarul despre orice modificare pertinenta privind sfera competentei sale.

ART. 68

Intrarea ?n vigoare

1. Prezenta conventie va intra ?n vigoare ?n a nouazecea zi care urmeaza datei de depunere a celui de-al trezecilea instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare. In scopurile prezentului paragraf nici unul dintre instrumentele depuse de o organizatie regionala de integrare economica nu este considerat ca fiind un instrument care sa se adauge instrumentelor deja depuse de statele membre ale acestei organizatii.

2. Pentru fiecare stat sau organizatie regionala de integrare economica ce va ratifica, va accepta sau va aproba prezenta conventie ori va adera la aceasta dupa depunerea celui de-al trezecilea instrument pertinent, prezenta conventie va intra ?n vigoare ?n a treizecea zi de la data depunerii instrumentului pertinent de catre acest stat sau aceasta organizatie ori de la data la care ea va intra ?n vigoare ?n conformitate cu paragraful 1 al prezentului articol, daca aceasta este posterioara.

ART. 69

Amendamente

1. La expirarea unui termen de 5 ani de la intrarea ?n vigoare a prezentei conventii, un stat parte poate propune un amendament si poate sa-l transmita secretarului general al Organizatiei Natiunilor Unite, care comunica atunci propunerea de amendament celorlalte state parti si Conferintei statelor parti la conventie ?n vederea examinarii propunerii si adoptarii unei decizii. Conferinta statelor parti la conventie nu precupeteste nici un efort pentru a ajunge la un consens asupra tuturor amendamentelor. Daca toate eforturile ?n acest sens au fost epuizate fara sa intervina un acord, va trebui, ?n ultima instanta, pentru ca amendamentul sa fie adoptat, un vot cu o majoritate de doua treimi din numarul statelor prezente la Conferinta statelor parti la conventie care sa exprime votul lor.

2. Organizatiile regionale de integrare economica dispun, pentru a exercita ?n baza prezentului articol dreptul de vot ?n domeniile care tin de competenta lor, de un numar de

voturi egal cu numarul statelor sale membre parti la prezenta conventie. Ele nu ?si pot exercita dreptul de vot daca statele lor membre si-l exercita, si invers.

3. Un amendament adoptat conform paragrafului 1 al prezentului articol este supus ratificarii, acceptarii sau aprobarii statelor parti.

4. Un amendament adoptat conform paragrafului 1 al prezentului articol va intra ?n vigoare pentru un stat parte dupa 90 de zile de la data depunerii de catre acest stat parte, la secretarul general al Organizatiei Natiunilor Unite, a unui instrument de ratificare, de acceptare sau de aprobare a acestui amendament.

5. Un amendament intra ?n vigoare cu forta obligatorie fata de statele parti care si-au exprimat consimtam?ntul de a fi legate de acesta. Celelalte state parti ram?n legate de dispozitiile prezentei conventii si de orice amendament anterior pe care l-au ratificat, acceptat sau aprobat.

ART. 70

Denuntarea

1. Un stat parte poate denunta prezenta conventie prin notificare scrisa adresata secretarului general al Organizatiei Natiunilor Unite. O astfel de denuntare are efect dupa un an de la data primirii notificarii de catre secretarul general.

2. O organizatie regionala de integrare economica ?nceteaza de a fi parte la prezenta conventie atunci c?nd toate celelalte state membre au denuntat-o.

ART. 71

Depozitarul si limbile folosite

1. Secretarul general al Organizatiei Natiunilor Unite este depozitarul prezentei conventii.

2. Originalul prezentei conventii, ale carui texte ?n limbile engleza, araba, chineza, spaniola, franceza si rusa sunt egal autentice, va fi depus la secretarul general al Organizatiei Natiunilor Unite.

Drept care subsemnatii plenipotentieri, ?mputerniciti ?n acest scop de guvernele respective, au semnat prezenta conventie.